У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 216. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 25-го ЛИСТОПАДА 1970 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, NOVEMBER 25, 1970 No. 216. VOL. LXXVII.

М. Понеділок, У. Любович, М. Гармаш і В. Куліш лавреатами Українського Літературного Фонду в Чикаґо

Чикаґо (М.Д. - телефоном). — Правління Українського Літературного Фонду ім. Івана Франка в Чикаґо проголосило вислід третього з черги літературного конкурсу за найкращі українські літературні твори, які появилися в роках 1967, 1968 і 1969. Літературне жюрі в складі: д-р К. Біда, ред. Ст. Бубняк, мгр М. Гарасевич, д-р М. Кушнір, д-р Г. Лужницький, д-р Я. Рудницький та д-р Б. Стебельський розглянуло 36 надісланих на конкурс творів і признало нагороди за найкращі з них. Першу нагороду в сумі $1.200 признано Миколі Понеділкові за збірку „Зорепад", другу нагороду в сумі $800 одержала Уляна Любович за книжку „Розкажу вам про Казахстан", а дві треті нагороди, по $400 кожна, одержали Міра Гармаш за збірку поезій „Віднайдені роки" та Володимир Куліш за повість „Пацани".

Микола Понеділок

Церемоніяльна роздача цих нагород відбудеться на Вечорі української літератури в неділю, 5-го грудня 1970 о год. 7-ій ввечері в авдиторії Шопена в Чикаґо. Головним промовцем на вечорі буде проф. , д-р Константин Біда з Оттави, що очолював літературне жюрі, яке признало нагороди. Нагороджені лавреати Микола Понеділок і Уляна Любович візьмуть у цьому вечорі особисту участь. Програмою вечора з церемонією роздачі літературних нагород проводитимуть видавець Микола Денисюк і пані Рома Турянська. Мистецьку частину програми виконають чоловічий і мішаний хори „Прометей" парафії св. Володимира і Ольги під дириґентурою п. Романа Андрушка.

Фулбрайт вимагає вияснення в справі бомбардувальних налетів на Північний В'єтнам

Вашинґтон. — Голова сенатської комісії для закордонних справ демократичний сенатор з Аркензо Дж. В. Фулбрайт звернувся в понеділок 23 листопада, згідно з рішенням своєї комісії, з вимогою до державного департаменту прислати уповноважених представників на визначене на середу 25 листопада переслухання в справі проведених з кінцем минулого тижня бомбардувальних налетів на Північний В'єтнам. Переслухання мали б відбутися за закритими дверми. До понеділка увечері Фулбрайт не одержав щодо цього ніякої відповіді від державного департаменту. Ні Фулбрайт, ні ніхто з членів комісії не дістали будь-яких інформацій від уряду про безпосередні причини переведених налетів і бомбардування військових об'єктів в Північному В'єтнамі. Фулбрайт, як також деякі з сенаторів, членів названої комісії, побоюються, що проведені налети можуть причинитися до поширення війни в Індокитаю і до намагань ЗСА вирішити проблему В'єтнаму з допомогою мілітарної перемоги. Так же само Фулбрайт висловив свої застереження проти проведеного американцями летунського рейду на одну з місцевостей поблизу Ганою в Північному В'єтнамі з метою звільнення американських полонених, заявляючи, що це є провокаційний акт, який може стати початком фізичної інвазії. Все ж таки, водночас із цим, Фулбрайт заявив, що ідея проведення рейду для визволення полонених куди більш прийнятлива, як бомбардування Північного В'єтнаму.

ЗСА ПЕРЕВЕЛИ РЕЙД ДЛЯ ЗВІЛЬНЕННЯ ВОЄННИХ ПОЛОНЕНИХ У В'ЄТНАМІ

Вашингтон. — Добірне з'єднання дбайливо вишколених добровільців з-посеред летунства і Армії перевело в минулу суботу о год. 2-ій по півночі північно в'єтнамського часу рейд у Північному В'єтнамі, націлений на звільнення американських полонених. Рейд переведено проти комуністичної станиці в Сонтай, де — за твердженням розвідки — знаходився табір американських полонених. На жаль — рейд був невдачний, бо виявилося, полонених переведено вже відтіль і в тому таборі нікого не було. Обширну заяву в цій справі склав секретар оборони Мелвін Лерд у понеділок 23 листопада, представивши журналістам двох високих старшин, які командували тим рейдом: генерала летунства Лероя Менора і полковника Армії Артура Д. Саймондса, які — поруч із Лердом — відповідали на запити журналістів. Приявним на тій пресовій конференції був також голова шефів об'єднаних штабів адмірал Томас Мурер. За заявою секретаря оборони Мелвіна Лерда, той рейд переведено за 20 миль на захід від столиці Північного В'єтнаму Ганою: це була єдина операція, переведена наприкінці минулого тижня на північ від 19-ої паралелі. Комуністи счинили були крик, що американські налети з минулої п'ятниці й суботи охопили Північний В'єтнам аж по Ганой і Гайфонг, — з американського боку рішуче заперечено цьому. Президент Ніксон дав згоду на переведення того рейду задля рятування полонених, після того, як наспіли вістки, що деякі полонені знаходяться при смерті. Під час того рейду не згинув ні один американський військовик, тільки один був ранений та пляново знищено один власний гелікоптер. Вояки, які вискочили з гелікоптерів, розбили замки на всіх бараках, але знайшли їх порожніми. Вони перебували в тому таборі кругло одну годину. Названі вгорі старшини відмовилися сказати, скільки осіб брало участь у тому рейді та скільки літаків і гелікоптерів і з якого місця вистартовано. Секретар Лерд висловив переконання, що комуністи не повинні мститися на полонених за той рейд, переведений тільки тому, що північно-в'єтнамські чинники не хочуть ані переговорювати про виміну полонених, ані триматися Женевської конвенції про полонених. Голова шефів об'єднаних штабів ЗСА переслав був листа командирам того рейду і всім його учасникам з висловами найвищого свого признання за їх добровільне зголошення до надзвичайно небезпечної місії задля рятування своїх товаришів зброї, полонених.

Д-р Анна Чопик обрана на президента Братського Конґресу Нової Англії

Бостон. — Минулої суботи, 21-го листопада, тут у приміщеннях готелю Ленокс відбулася 46-та з черги річна конвенція Конґресу Братських Організацій стейтів Нової Англії, в результаті якої головна радна Українського Народного Союзу д-р Анна Чопик була обрана на президента цього Конґресу. Першим віце-президентом Конґресу був обраний Джан Г. Мадден з організації Вудмен, а секретарем-скарбником п. Вілліям М. Дучі. Під час конвенції виголошено ряд доповідей, між ними доповідь про потребу реформи в американській судовій системі, яку виголосив попередній губернатор Ню Гемпшир Джан Кінґ, доповідь про використання електронічних бюрових машин у братерсько-запомогових організаціях, яку виголосив Джан Арбукел, та доповідь про допомоговий фонд працівників, яку виголосив Джек Генґерсон. Конвенцію попередила панахида за померлих членів, яку відправив о. прот. Мирон Пахолок з місцевої української православної парафії св. Андрія. Під час конвенції церемоніяльне введення новообраних урядовців перевів головний

Адв. Анна Чопик

предсідник УНСоюзу Иосип Лисогір, який разом з Джеком Генґерсоном був головним промовцем під час конвенційного бенкету, в якому, крім нього і д-р Анни Чопик, взяли ще участь союзовці: мати пані Чопик, заступник головного предсідника УНС проф. Іван Телюк, Вілліям Міґован з дружиною, пані Анна Ремик з чоловіком, Фред Давид з дружиною, Володимир Гетьманський з дружиною та Іван Волощук з дружиною, всі з 238, 307 та 374 Відділів УНСоюзу.

Сенатська комісія відкинула знову програму реформи суспільної опіки

Вашингтон. — Сенатська Фінансова Комісія відкинула під час своїх нарад у п'ятницю минулого тижня вже вдруге запропоновану урядом през. Ніксона програму реформи суспільної опіки, в якій передбачені нові напрямні для здійснювання допомоги потребуючим родинам. Зв'язаний плян цієї реформи з новим законопроєктом Суспільного Забезпечення, який має прийти на розгляд Сенату в перших днях грудня ц. р. Відкинула фінансова комісія Сенату запропоновану урядом реформу суспільної опіки 10 голосами проти 6, що визначає деяку поправу в ставленні Сенату до цієї справи в порівнянні до голосування над первісною версією постанов про підтримку потребуючих родин, в якому 14 голосів заявилося було проти, а тільки один за.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 24 листопада 1970

В АМЕРИЦІ

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ПРОКУРАТОР ДЖОН МІЧЕЛЛ мав би порадити секретареві будівництва й міського розвитку Джорджові Ромні, щоб він вибрав собі іншу посаду в уряді президента Ніксона. Ромні критикував деякі заходи уряду. Однак, представник генерального прокуратора заявив, що така „порада" й вістка про це є чистої води вигадкою.

СЕРЖАНТ ДЕЙВІД МІЧЕЛЛ, ОПРАВДАНИЙ СУДОМ У ФОРТ ГУД, сказав, що він любить свій військовий мундир і служитиме в ньому для Америки довіку. Мічелла безпідставно обвинувачували в масакрі цивільних у В'єтнамі. Тепер він, 30-річний син баптистського пастора, їде до своєї родини в Луїзіяні на відпочинок.

НОВООБРАНИЙ МАРКСИСТСЬКИЙ УРЯД ЧІЛЕ зробив перше потягнення проти закордонного капіталу, перебравши дві компанії під свою контролю. Ті компанії були тісно пов'язані з американськими фінансистами. „Нібса" та „Аліментос Пуріна де Чіле", перебрані під контролю марксистського уряду, вже почали звільняти людей і зменшили продукцію.

ПРЕЗИДЕНТ БРАЗИЛІЇ ЕМІЛІО МЕДІСІ та його урядова партія здобули видатну перемогу в останніх виборах у Бразилії. Раніше його керівна партія Національної Відбудови мала в Конґресі більшість з рахунком 2 до 1, а після останніх виборів у неділю здобула перевагу з рахунком 3 до 1. Кандидати потерпілого поразку Бразилійського Демократичного Руху почали висувати домагання, щоб Конґрес обмежив особливі права президента викидати політиків, замішаних в корупції.

ПРЕДСТАВНИК АРМІЇ ЗАПЕРЕЧИВ, що у Південному В'єтнамі було нагороджено двох армійських псів медалями „Бронзова Зірка". В наказі про відзначення натренованих псів „Ґріффін" і „Смокі" мало б бути сказано, що їх нагороджено „за особливі заслуги у зв'язку з воєнними операціями проти ворожих сил". Речник армії сказав, що це кепський жарт і що справу буде досліджено.

ОБВИНУВАЧЕНИЙ У ВБИВСТВІ ЧАРЛЬЗ МЕНСОН заявив, що він нікого не вбивав і почуває себе невинним. На суді в Лос Анджелесі він промовляв майже дві години, викладаючи свою „філософію життя". Менсона і трьох жінок обвинувачено у вбивстві Шарон Тейт і чотирьох інших осіб в будинку тієї акторки в 1969 р.

У СВІТІ

ПАПА ПАВЛО VI ЗУПИНИТЬСЯ також у столиці Східнього Пакістану Акка задля підкреслення свого співчуття з приводу страшної тамошньої катастрофи циклону й повені. Папа відлетитя з Риму в найближчий четвер 26 листопада і повернеться 4 грудня ц. р. Під час його неприявности у Римі заступатиме його кардинал Жан Вільйо, француз, призначений недавно на „шамбеляна" Апостольської Столиці, який, у випадку смерти Папи, урядує, як голова Католицької Церкви до часу вибору нового Папи.

У СХІДНЬОМУ ПАКІСТАНІ РОЗПОДІЛЮЮТЬ нарешті допомогу потерпілим від катастрофи циклону й повені. Поки та допомога наспіла й поки наладнано транспорт гелікоптерами й човнами — минув тиждень і настала загроза, що дальші сотні тисяч осіб помруть голодовою смертю. Пакістан оскаржив Індію, що вона не перепускає через свою територію літаків і гелікоптерів, — індійський уряд заперечив той закид.

АМЕРИКАНСЬКО - СОВЄТСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ У ГЕЛЬСИНКАХ ЗУСТРІЧАЄ труднощі: американська делеґація хоче зосередити наради на справі далекосяжних ракет та міжконтинентальних бомбовиків, здатних перевозити атомові бомби, а Совєти хочуть, щоб в переговори включити також американські літаки й атомову зброю на европейському континенті. ЗСА на це не погоджуться, бо ті збройні сили в Західній Европі є тільки противагою до кількадесяти совєтських дивізій на території Східньої Німеччини й інших сателітних країн в Европі.

„Ізвєстія" заявляють, що „Спогади" Хрущова це чергова ...фальшивка Заходу

Москва. — У зв'язку з започаткованим на Заході публікуванням „Спогадів" Хрущова, в яких він насвітлює м. ін. також і період сталінського терору, в органі совєтського уряду „Ізвєстіях" появилася стаття із запереченням автентичности цих спогадів. Нав'язуючи до опублікованої останніми днями заяви Хрущова, що він ніяких спогадів не писав і не передавав будь-кому до публікування, „Ізвєстія" стверджують, що друковані на Заході хрущовські мемуари це — „пропаґандивна вигадка" — фальшивка, так же само, як фальшивкою був опублікований на Заході 1955 року здогадний щоденник Сталінового міністра закордонних справ Максима М. Літвінова, або ж видані також на Заході „Документи Пеньковського". Видавництво американського журналу „Лайф", в якому почали друкуватися спогади Хрущова, подало до відома, що ці мемуари є автентичними, але відмовилося виявити, в який спосіб і від кого воно цей матеріял одержало. Так же само видавництво ствердило, що воно не знає, чи ці мемуари передано на Захід за згодою або в порозумінні з Нікітою Хрущовим. Дехто здогадується, що Хрущов приготовив був ці спогади для внутрішнього вжитку і що їх частину в процензурованій формі передали на захід совєтські ж таки державні або партійні чинники, які опонують проти замовчування злочинів Сталіна.

Комуністи бойкотують засідання Паризької конференції в справі миру у В'єтнамі

Париж. — Делеґації Північного В'єтнаму і В'єтконґу заповіли, що вони збойкотують призначене на середу 25 листопада чергове засідання Паризької конференції про В'єтнам на знак протесту проти американських налетів проти Північного В'єтнаму, переведених в минулі п'ятницю й суботу. Однак вони запропонували перевести найближче засідання тієї конференції у четвер 4 грудня, на що американська й південно-в'єтнамська делеґації зразу погодилися. Голова північно-в'єтнамської делеґації Хуан Туї перевів двогодинну пресову конференцію, на якій відчитав довгу заяву з лайками проти американських „імперіялістів". Він заявив, що Америка „видумала так зване порозуміння", за яким Північний В'єтнам буцім-то погодився, за ціну припинення бомбардування Північного В'єтнаму від 1 листопада 1968 року, на дальші стежні лети американців над Північним В'єтнамом. Хуан Туї рішуче заперечив, наче би північно-в'єтнамські комуністи плянували мститися на полонених за американські бомбові налети. Він твердив, що „ми мали завжди добру волю" — але скинув знову всю вину за продовжування війни виключно на Америку, яка не хоче прийняти „справедливих" вимог комуністів: відкликати беззастережно всі свої збройні сили з В'єтнаму та припинити підтримку „лакейському" південно-в'єтнамському урядові.

Громада з великим смутком і жалем супроводила на вічний спочинок д-ра Богдана Панчука

Нюарк (Д-р С.В.). — Родина, колеги-лікарі та велика українська громада супроводила в понеділок, 23-го листопада, на вічний спочинок св. п. д-ра Богдана Панчука, провідного і заслуженого лікаря-громадянина, що помер на 51-му році життя у четвер, 19-го листопада.

Похорон попередили панахиди в похоронному заведенні Литвина і Литвина в Ірвінґтоні в суботу і неділю, 21 і 22-го листопада.

Після панахиди в суботу, яку відправив о. д-р Михайло Гринчишин з української католицької парафії св. Івана Хрестителя в Нюарку з участю хору тієї парафії під дириґентурою М. Добоша, Покійного прощав від Метрополітального Відділу Українського Лікарського Т-ва його голова д-р Михайло Гук. Зворушливе слово „На смерть лікаря" [надруковане в цьому числі „Свободи" на 2-ій сторінці] виголосив д-р Богдан Олесницький. Голова місцевого Відділу

Сл. п. д-р Богдан Панчук

УККА мгр. Ярослав Рак прощав Покійного від української громади Нюарку-Ірвінґтону та від українських націоналістів. Проф. Мих. Цяпка прощав Покійного від очолюваної ним кредитівки „Самопоміч". Жалобну зустріч закінчено співом пісні про Морозенка.

У неділю, 22-го листопа-

(Закінчення на стор. 8-ій)

УКРАЇНСЬКИЙ ДІВОЧИЙ КОЛЕДЖ В АМЕРИЦІ БЕЗ УКРАЇНОК

Написав Леонід Полтава

Багато хто про нього не знає, мабуть більшість з нас.

А він існує, працює, випускає молодих фахівців з різних ділянок, фахівців-дівчат. Якщо в наші часи є в Америці якийсь вищий навчальний заклад, де немає проблеми з наркотиками і немає безглуздих демонстрацій всіх проти вся — то це тут, серед осінніх золотистих гаїв, за яких 15 миль від Філядельфії.

Головний будинок Менор Джуніор Коледжу в Дженкінтавні, поблизу Філядельфії

Менор Джуніор Коледж

Важко здогадатися з такої назви цієї вищої навчальної інституції, що директорка коледжу, (перед нею була надзвичайно активна сестра Єремія) мати Ольга, обізветься до відвідувача такою гарною українською мовою, і що сестра Емілія з теплою усмішкою на устах скаже представникові „Свободи": „Ми всі журимося, де наші діти. Журяться в Школах Українознавства, у Ню Йорку і в інших містах, журимось і ми тут. Що буде, коли ми не будемо триматись свого обряду, рідної Церкви?" Представниця дирекції цієї вищої школи, сестра Емілія, не без хвилювання вияснює: „Нам дуже залежить, щоб українці були разом, щоб трималися свого, своїх звичаїв, мови, культури. Тут все не лише дозволене — ми всіляко заохочуємо нашу молодь українського роду не цуратись рідного".

В іншому будинку Менор Джуніор Коледжу гарною українською мовою одна із студенток сказала: „Ми маємо наш Український Клюб, маємо гарну Українську Кімнату. Але в нашому Клюбі є мало дівчат, які знають українську мову. Ми чекаємо їх тут більше, ми хочемо ставити українські вистави! Як би ви бачили, як подобаються всім нашим студенткам, серед яких більшість не є українського роду, українські пісні, танці, наші звичаї на Різдво чи Великдень!"..

До речі, в Раді Директорів Коледжу є сестра Корнелія — принципалка парохіяльної української катол. школи св. Петра і Павла в Джерзі Ситі.

Для інформації подаємо число телефону. Хто бажає відвідати цей коледж і побачити його красу та його можливості, телефонуйте й повідомите про наш приїзд: (Еріа код. 215) 885-2360, вею" „Ферн Рак" і звідти бажає приїхати з Філядельфії, не потрібно авта: доїдьте підземкою до останньої зупинки, на станцію „сабвею" „Ферн Парк" і звідти автобусом „ХА"; з району „Френкфорд" у Філядельфії — автобусами „N" і „W" до Менор Джуніор Коледжу, що розташований в околиці Факс Чейс Менор у Дженкінтавн Па. Автом: від Ню Джерзі Турнпайку до Пенсилвенія Турнпайку, виїзд ч. 27 „Віллов ров", потім дорогою 611 до Дженкінтавну, де кожний покаже шлях до

(Закінчення на стор. 3-ій)

Відбулися 22 збори Пластової Станиці в Ню Йорку

Ню Йорк. — В неділю 22-го листопада відбулися тут у Пластовому Домі вже 22-гі з черги Загальні Збори Пластової Станиці, що сьогодні належить до найбільшої числом в ЗСА із своїми 625 членами. Зборами, в яких взяли участь біля сотні пластових сеніорів і старших пластунів як і членів Пласт-прияту, проводила президія із пл. сен. З. Корчинським як предсідником і пл. сен. Евстахією Гойдиш як заступницею. Секретарювали ст. пластунки Уляна Близнак та Христя Зимна. Представником Крайової Пластової Старшини на Зборах був пл. сен. Василь Мочула, який виголосив привітальне слово до присутніх. Звіти уступаючої Станичної Старшини під проводом станичного пл. сен. Павла Дорожинського були видані та переслані усім членам Станиці завчасу, за винятком звіту Фундації Пластового Дому, за яку звітував усно її голова інж. Роман Баранський, передавши рівночасно святочно вже другий поверх викінченого дому на вжиток та власність Пластової Станиці. Про фінанси та дальші зобов'язання Пластової Фундації звітував пл. сен. З. Корчинський. Провірку діяльности Станичної Старшини, що складалася із 25 членів, перевела Станична Рада під проводом пл. сен. В. Дармохвала, яка і запропонувала уділити абсолюторію уступаючій Старшині з признанням за її наполегливу працю, а особливо з великим признанням для станичного пл. сен. Павла Дорожинського, який вложив на цьому пості в останніх роках незвичайно багато праці, часу та зрозуміння для великих проблем, що їх має саме ця Станиця, яка діє у серці найбільшого міста світу. Це признання висловлювали також поодинокі дискутанти, що забирали слово у виховних та організаційних справах. З уваги саме на цю важку та складну організаційну і виховну ситуацію, а зокрема з уваги на велику підготовку до посвячення Пластового Дому в Ню Йорку, що відбудеться вже в суботу 5-го грудня, Збори вирішили вибір нової Станичної Старшини пересунути на пізніший час та просили дотеперішній провід продовжувати працю.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Бомби над Північним В'єтнамом

Рейди американських бомбовиків над Північним В'єтнамом у минулу п'ятницю й суботу були не „поширенням війни", а — пригадкою, що В'єтнамська війна ще не скінчилась. Це дводенне бомбардування комуністичних протилетунських становищ, стоїть у тісному зв'язку з відкиненням комуністами мирової пропозиції Ніксона з 7 жовтня ц. р. та з їхнім рішенням продовжувати війну з невідхильною ціллю — запанувати у цілому Індо-Китаї. Пентагон відмежував це бомбардування від переведеного яку годину пізніше намагання визволити полонених комуністами американських вояків.

За найбільш авторитетними репортажами з Північного В'єтнаму ця комуністична країна переживає великі труднощі. З 21 мільйону населення понад 680.000 згинули і понад мільйон ранені. Але ніхто не має докладної статистики тих жертв, бо Ганой дотепер не признався, що в Південному В'єтнамі взагалі будь - коли перебували і перебувають його вояки. Тому сотні тисяч північнов'єтнамських родин нічого не знають про долю своїх найближчих. До війська беруть уже 15-річних юнаків. Шириться корупція, процвітає чорний ринок, мораль у війську і серед цивільного населення щораз нижча. Може саме тому, щоб піднести дух у народі, північнов'єтнамське командування і вирішило підготовити новий наступ на всіх фронтах — у Південному В'єтнамі, Ляосі й Камбоджі.

Американська армія у Південному В'єтнамі зменшилась з 539.000 до 384.000, і, коли 20 квітня ц. р. през. Ніксон заповів відкликання ще 150.000 війська до весни 1971, він перестеріг комуністів не використовувати тієї ситуації для атакування американців та південнов'єтнамських міст. Комуністи ту перестрогу знехтували. Вони зламали тиху угоду, що з припиненням бомбардування Північного В'єтнаму 1 листопада 1968 р. американці будуть продовжувати лети неозброєними літаками. Минулотижневе бомбардування було безпосередньою реакцією на обстрілювання комуністами тих американських стежних літаків.

Можливо, що Північний В'єтнам відповість на те бомбардування новим бойкотом Паризької „мирової" конференції. Але це не принесе користи в'єтнамському народові, терпінням якого не видно кінця.

Згода Німеччини і Польщі

18-го листопада 1970 р. польський і західньонімецький міністри закордонних справ поставили свої ініціяли під договором, що його в найближчому часі урочисто підпишуть прем'єри обох тих держав і що започатковує нову еру в історії Середньої Европи. Замирення між Польщею й Західньою Німеччиною пригадує замирення між Німеччиною і Францією, що його перевели дві великі постаті післявоєнної Европи, Шарль де Голль і Конрад Аденауер. Закінчення кількасотлітньої ворожнечі німців і поляків прийшло внаслідок радикальної зміни геополітичної ситуації Европи та відсунення на задній плян суперництва країн на европейському суходолі: на першому пляні стоїть нині суперництво двох атомових суперпотуг, Америки і Совєтського Союзу.

Від XIII сторіччя Польща була предметом німецького імперіялізму, відомого під назвою „Дранг нах Остен". Розгром німецьких хрестоносців під Танненбергом-Грунвальдом у 1410 р., з видатною участю козацького війська, не зламав того гону німців на схід. Німеччина була рушійною силою в переведених у XVIII сторіччі трьох розподілах Польщі. Розгромлена в наполеонівських війнах Німеччина привернула свою потугу за Бісмарка, який відродив німецький підхід супроти поляків, як нижчої породи людства. Щоб знайти для німецького народу „лебенсравм", Гітлер винищив в першу чергу коло 5 мільйонів польських мужчин, жінок і дітей.

Коли пригадати, що за другої світової війни німці не допускали навіть існування польської культури, масово винищуючи особливо польських учених та письменників, то теперішнє признання німцями західнього кордону на Одрі-Ніссі можна вважати за велику коньюнктуральну перемогу Польщі. Очевидно, що Москва продиктувала спершу східньонімецьким комуністам визнати кордон Одри-Нісси, а згодом поставила це за одну з передумов договорення з Західньою Німеччиною.

Проте, поділ Німеччини не вічний, і мусить прийти до її об'єднання. У Вестфальському мирі 1648 р. теж поділено її. Польща це знає і тому залежало їй на визнанні її західнього кордону дійсним репрезентантом німців, Бонном. Західні польські „одзискані землі" стали історичною дійсністю, як стала нею також втрата для Польщі — українських і білоруських земель.

Л. Ром

„ҐВАРДІЯ НЕ КАПІТУЛЮЄ..."

(У 50ті роковини відходу з України)

П'ятдесят років тому в листопаді 1920 року, ослаблена тифом, пошестями і голодом, здесяткована ворожою пересилою червоної московської армії, зраджена своїм тодішнім союзником, Польщею Пілсудського, Армія Української Народної Республіки, відступаючи з боями на Захід, опинилась над Збручем.

Стратегічна ситуація нашої Армії була безнадійна. Червона армія, завдяки політиці невтручання Антанти, короткозорій розпорошености та політичній і соціяльній незрілості протибольшевицьких московських сил, по черзі зломила опір армій Юденіча, Колчака, Денікіна, а в кінці і Врангеля. Польща, зламавши договір із УНР, поспішила підписати в Ризі сепаратний мир з Москвою. Молода Армія УНР залишилась осамітнена проти сконцентрованої сили Москви — відвічного ворога України і Польщі.

У темні листопадові ночі, коли студені дощі і сльота чергувались із морозом і ожеледдю, Армія УНР, зосереджена на невеликому просторі Подільської землі, чекала на рішення свого командарма, легендарного „діда", переможця у славному Зимовому поході, генерала М. Омеляновича - Павленка. Він і його штаб мали винести рішення, що робити далі.

Усі „реальні аргументи" промовляли за капітуляцію. Дальша збройна боротьба межувала із самознищенням. „Реальні аргументи" були тими, що привели перед Зимовим походом до зради отамана Волоха. Вони промовляли за припинення „донкіхотської боротьби", за приєднання до червоних — вони ж, мовляв, теж будують Україну. Хитрий і улесливий „малоросійський чортик" був за це.

Але був і інший вихід — боротьба аж до загину. Однак, він, попри всю свою історичну привабливість, не вирішував проблематики боротьби за українську державність. Загин молодих, жертвенних і свідомих українських кадрів був саме тим, чого найбільше бажали наші вороги. Дальша політика червоних в Україні довела, що й ті, хто пережив би масакру, пізніше були б знищені і згинули б без слави і користи для України.

Отже — українське рішення в ті часи мало бути відмінне від клясичного наполеонівського: „Ґвардія не капітулює, вона вмирає". Воно мало бути: „Ґвардія не капітулює, але живе і продовжує боротьбу".

Так сталося те, що 20 листопада 1920 року, не скапітулювавши перед червоною Москвою, Армія УНР перейшла політично - адміністраційний кордон Польщі і склала свою зброю на українську землю Галичини, окуповану Польщею. Армія наша під тиском ворохобного Сходу перейшла на Захід, щоб понести із собою славну традицію боротьби української нації за незалежну державу. Вона не скапітулювала, щоб не перервати тяглости вже відродженої Української Народної Республіки. Вона, Армія наша, зберегла сконденсовану, національно свідому групу української молоді і старших завзятців, щоб нести далі жовто - блакитний прапор — прапор волі і незалежности України. Сьогодні, оглядаючись назад на перейдених 50 років, стверджуємо, що хоч не було під час них чудес, бож і не на них будується шлях нації в поході до перемоги, але було насичення працею, творчістю, горіння для України. Чи то згадати дроти польських таборів Вадовіц, Ланцута, Каліша, Щепіорного, де в голоді й холоді вичікували найвірніші можливости знову йти зі зброєю в руках до боротьби за Україну. А чи горде і завзяте: „Ні, нас не поховають...", що ще й сьогодні бринить у вухах з уст молодого поручника під час похорону (котрого вже?) козака в таборі. Або — Другий Зимовий Похід 1921 року і Базар, де 365 із „Ще не вмерла Україна" на устах згинули від червоних куль — без каяття...

За довгих 50 років ми бачили українських вояків на різних відтинках боротьби за Україну. Змінивши гармати на книжки, а кріси на пера, вони брали участь у творенні українських високих шкіл і наукових інституцій у Відні, Празі, Берліні, Варшаві... Вони завзято студіювали в чужих школах, накопичуючи знання для України... На „своїх, не своїх" землях вони не цурались ніякої праці — для них не було роботи великої чи малої, була лише праця, потрібна для України. Вони працювали в „Мослосоюзі", в „Сільському Господарі", в кооперації в Галичині. Вони не гордували учительською чи кооперативною працею у забутих Богом і людьми верховинських селах Закарпаття. Вони були в „Просвітах", театрах, хорах — всюди, де творилась і боролась Україна. Коли ж треба було знову вхопитись за зброю — їх бачили в своїх рядах і „Карпатська Січ", і Перша Українська Дивізія і УПА...

Бо всього того вимагали завдання часу і розсяг „всеукраїнського фронту".

І щороку, коли надходить ще один листопад з вітрами, дощами, сльотою і памороззю, коли рясно падає пожовкле листя, а передостанні сторінки наших часописів ряснюють іменами тих українських старшин і козаків, що відходять на вічний спочинок по 50 роках вірности, боїв, змагів і творчости, час згадати і тих, що відійшли, і тих, що ще живуть.

Хай мертві спочивають спокійно, вони чесно виконали обов'язок, з яким відійшли з України 50 років тому.

А ще живі хай живуть і працюють, доки їхньої сили, в дусі своєї присяги Україні. Бо тепер, чи не більше, ніж 50 років тому, Москва зо своїми пахолками і наймитами

(Закінчення на стор. 8-ій)

ТУРИЗМ І „ТУРИЗМ"

Послідовники Сталіна, після смерти диктатора, збагнули, що надалі утримувати герметично кордони СССР, з метою повного відсепарування народів імперії від зовнішнього світу, річ неможлива і, до певної міри, невигідна. ЦК КПСС, рахуючися з силою фактів, пішов на вимушене, тимчасове „співіснування" різних систем. Імперський трест мозку випрацював докладний плян, як далеко можна йти із „співіснуванням", які користі з нього можна мати, а тим часом готуватись до рішучого зудару, адже як Сталін, так потім Хрущов, а тепер Брежнєв постійно наголошували й наголошують, що остаточна перемога буде за комунізмом...

У тій, добре випрацьованій і продуманій, новій концепції Москва значне місце приділила закордонному туризмові, як найкращому способові здобувати тверду валюту леґальним шляхом. Для зменшення „шоку" перших партій туристів до СССР та для підривної праці серед еміґрантів з-поміж поневолених народів, в СССР були створені Комітети для нібито культурних зв'язків з „співвітчизниками за рубежем", а також багато Товариств дружби СССР — з майже всіма країнами світу. Очевидно, такі Товариства спираються головно на комуністичну мережу в країнах Заходу. Комітети й Товариства почали свою дію з того, що сипнули на Захід десятки видань різними мовами, з вихвалянням совєтського ладу, устрою, мистецтва і т. д., включно з „релігійною свободою"; на екранах Заходу зарясніло від совєтських кінофільмів, з тонко продуманою комуністичною пропаґандою, здебільшого під маркою зворушливих людських відносин; радіоприймачі в країнах вільного світу не в стані приймати всіх програм, що їх різними мовами передає Москва.

„Тим часом в самому СССР були проведені відповідні профілактично - поліційні заходи: запізнені суди над винними чи невинними з часів другої світової війни, задля залякування населення; закриті й відкриті судові процеси над переважно молодими діячами національних культур в різних „республіках"; у совєтській пресі час від часу почали з'являтись інформації, як то закордонний турист чи туристка намагались перепачкувати антисовєтську літературу або й золото, чи вивезти з СССР „рублі", мовляв, вони „потрібні для закордонної розвідки"...

Заки тривала психологічна підготова населення СССР до зустрічі з закордонними туристами, сотні тисяч робітників були змобілізовані на відновлювання деяких історичних будов, церков — як „історичних пам'яток", на пришвидшене будування готелів для туристів, зрозуміла річ, з підслуховою апаратурою... Одно за другим в СССР почали „відкривати" міста для закордонних туристів, багато з них в Україні, з якої в різні роки і при різних нагодах падалися за кордон не десятки, а сотні тисяч людей.

Туризм до СССР — це не прогулянка вільної людини з Америки до Франції, Греції чи Японії. Туристи в СССР хочуть побачитися здебільшого із своїми рідними та побачити якомога більше; совєтські організатори від туризму намагаються показати якомога менше з того, що не призначене на прилюдний показ, зокрема — села, не допустити до приватних зустрічей і розмов наодинці. Туристика до СССР нагадує щось від двобою. І в тому двобої Совєтський Союз із його „потьомкінськими картинами" не завжди виграє морально та політично, але завжди виграє фінансово.

Однак, трапляються й політичні комуністичні виграші. Найбільше звичайно з так зв. проґресистами, переважно старими людьми. Деякі з них не були в Україні й півстоліття. Багато чого змінилось, і то на краще, за такий довгий час, з'явилась навіть дахівка замість соломи... Турист забуває, дивлячись на дахівку, що за останні 25 років вся Африка вкрилась незалежними національними державами, що проґресує увесь світ, забуває чи не знає про ціну „совєтської дахівки"...

„Після 59-річного перебування на чужині рідні місця відвідала Марія Іванчук із Рочестеру, — сказано в статті „Ми завжди раді гостям", надрукованій в комуністичній газеті „Голос Родіни" з серпня 1970 р. „Повернувшись з Америки, вона написала листа в газету „Соціялістична Харківщина". Це захоплена розповідь про величезну радість, яку вона дістала внаслідок зв'язку з земляками в Москві, в Києві, в Ленінграді, Львові"... Чи треба пояснювати, що захоплення „американки" Совєтським Союзом — це ще один удар обухом по голові народу?

Ще докладніше розповідала газета всесоюзного КҐБ „Голос Родіни" з Москви в числі 64 з 1970 р. про „групу інтеліґенції" з ЗСА й Канади, що їздила з М. Колинківським до СССР і від імени якої „редактор та видавець журналу „Ми і Світ", сказано в тій газеті, — „Ніколай Колянковский рассказал": „Між нас, 20 співвітчизників, не було двох гадок. Всі однаковою мірою захоплені совєтською родіною..." Автор такої заяви повернувся у вільну Канаду, але народи СССР еміґрувати не мають права, на туризм трудящі грошей не мають, а на закордонний не мають і дозволу.

Київські „Радянська Україна", „Молодь України" й інші газети минулого й цього року сповіщали, що в „УССР йде будівництво туристичних баз, кемпінґів". Збудовано й поширено мотель „Пролісок" під Києвом, збудовано цього року мотелі „Полтава" й „Дружба" в Харкові, поблизу Одеси — „Дельфін", будуються для закордонних туристів першоклясні готелі в Ялті,

(Продовження на стор 7-ій)

Б. Олесницький

НА СМЕРТЬ ЛІКАРЯ

(Слово над могилою сл. п. д-ра Богдана Панчука)

Якось так воно сталося, що з-поміж усіх нас лікарів найближчої метрополітальної волости Ню Йорку д-р Богдан Панчук є першим, що йому судилося відійти від нас у вічність.

І хоч уже кілька тижнів ми знали про те, що невблаганна смерть націлилась на нього найбільш жорстокою хворобою і що ніяке лікарське вміння не зможе врятувати його від загибелі, а все ж, коли прийшла катастрофа, — вона приголомшила нас, як щось несподіване, нагле. Здавалося, що на наших очах зрубали дебелого крислатого дуба, що завалився високий храм, що, підстрелений злою кулею, впав на землю з-під хмар бистрокрилий орел.

Ще кілька місяців тому він був між нами, наче образ сили і здоров'я, — кремезний, повний фізичних і духових сил та невгамовної енерґії — всеціло відданий обов'язкам своєї широкої лікарської практики, — активний учасник громадського життя.

Ані він сам, ані ніхто з нас не здогадувався, що злоякісна хвороба, з якою і він і ми зводили й зводимо все ще безуспішні бої за життя наших пацієнтів, — вспіла вже загніздитися в його кріпкому організмі і що йому так скоро прийдеться від нас відійти.

Для нас, лікарів, хвороби та смерть — це справи щоденного порядку, і ми не раз заглядаємо смерті в очі, всіми силами намагаючись відбивати її захланні зазіхання на життя тих, що віддали себе нам в опіку. Та зовсім інша справа дивитися в очі своїй власній смерті.

Д-р Богдан Панчук був тим, що впродовж кількох тижнів знав про свою неминучу смерть і відважно, без бунту і ремствування, в дусі справжнього християнина довго глядів їй в очі. В тих жорстоких хвилинах ми всі, на очах яких погасало ще молоде життя, навчилися ще більше його шанувати і подивляти силу і незламність його духа.

З д-ром Богданом Панчуком ми зустрілися вже більше як 15 років тому, коли довелося нам разом працювати в католицькому шпиталі св. Джеймса — і від того часу наші дороги не розходилися. Спершу я, а відтак він відкрили ми наші лікарські ординації в Нюарку, і за короткий час обидва розвинули досить широку лікарську практику. Склалося так, що, практикуючи недалеко один від одного в подібних умовинах і обслуговуючи ті самі прошарки населення — наша лікарська діяльність часто схрещувалася і зазублювалася, не раз створюючи ситуації, які могли загрожувати конфліктами чи колізією професійних амбіцій. Та якось так випало, що замість колізій і конфліктів, між нами розвинулася співпраця і взаємне зрозуміння, яке виходило на користь і нам і нашим пацієнтам.

Хоч відмінні вдачею і темпераментом, а часто і поглядами на таку чи іншу справу — ми навчилися професійно співжити, обмінюватися лікарським досвідом, навіть радіти один успіхом другого.

Д-р Богдан Панчук був добрим лікарем. Він любив і високо цінив своє шляхетне лікарське звання, вважаючи його не ремеслом, а покликанням. Високі стандарти лікарської етики і щира відданість справам хворих людей допомогли йому розвинути широку та успішну лікарську практику і здобути добре ім'я не тільки серед українців, але й серед чужих людей.

Щоб бути добрим лікарем, треба не тільки глибокого медичного знання та великої лікарської вмілости, — потрібно також справжнього почуття людяности та прихильности до хворої людини, потрібно доброго, співчутливого серця. А д-р Б. Панчук був доброю людиною, і у нього, хоч глибоко заховане, було те співчутливе серце.

Знали про це і відчували численні його пацієнти, які його насправді любили і йому довіряли. Під час його важкої хвороби вони приходили до мене — свої й чужі, і, довідавшись про безнадійний стан свого лікаря, не могли приховати свого жалю і плакали щирими сльозами.

Хоч у глибині серця м'який, любитель музики та приятель тварин — д-р Б. Панчук назовні був людиною твердої, безкомпромісової вдачі, був наскрізь динамічний, відважний у слові, інколи дошкульний у критиці.

Д-р Б. Панчук народився в патріотичній українській сім'ї у Радехові. Від ранніх років молодости він був пов'язаний з українським націоналістичним рухом, — брав участь у революційній боротьбі з окупантами українських земель і до кінця свого життя залишився вірний ідеї українського націоналізму.

В громадському житті д-р Панчук брав активну участь, як студент медицини у Львові, відтак в Ерлянгені у Німеччині, де закінчив медичні студії. Тут, в Америці, громадські зацікавлення д-ра Б. Панчука виявилися передусім в організації українських лікарів — УЛТПА, яку він від зарання допомагав будувати і в проводі якої неоднократно стояв, як член Головної Управи, адміністратор „Лікарського Вісника" чи член Управи Відділу Метрополії Ню Йорк.

Ми часто зустрічалися з д-ром Панчуком на терені Українського Лікарського Товариства. За часів моєї дворічної каденції, як голови Централі УЛТПА, д-р Б. Панчук був першим заступником голови. На тому самому становищі залишився він і за час головування д-ра Юрія Трухлого (1967-1969). Д-р Б. Панчук вірив у важливе громадське та політичне завдання українського лікаря на чужині і наполегливо, щиро працював для об'єднання всіх розсіяних по вільному світі українських лікарів.

В одній із наших останніх розмов з д-ром Богданом Панчуком за кілька днів перед його смертю, тоді, коли всі життьові справи і всі життьові вартості він бачив у незвичній перспективі люди-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Іван Вовчук

ДОЗВОЛЬТЕ НЕ ПОВІРИТИ

(2)

А в репортажі сказано, що „є одиниці . . . але тих одиниць, на жаль, дуже мало, до того ж вони задихаються під хвилею модерних „одноязичників". Ні, не одиниці і не задихаються ті, що борються. Видно, подорожниця бачила життя в Україні через якісь дуже темні окуляри.

Публіцист І. Дзюба, розповівши про маніфестацію біля пам'ятника Т. Шевченкові в Києві, наводить розмову біля кінотеатру, де йде кінофільм „Сон": „Ты видел, как бандеровцы прут на этот фильм? А знаеш, кто такие бандеровцы?" — „Знаю. Мне много не надо. Я б их гадов всех . . . (красномовний жест)".

Так пише публіцист у своїй праці, яку він надіслав до членів ЦК на Україні перед тим, як вона просмикнулась до нас. А в репортажі нас хочуть переконати, що — є одиниці і інертна маса „і в цьому весь трагізм наших одиниць".

Для підсилення песимістичних тверджень про трагізм в репортажі цитується строфу з вірша О. Олеся, в якій говориться, що народ український „навіть хто він не знає . . . Такий безпам'ятний... такий". А від себе робиться узагальнення: „Такий безпам'ятний він, на жаль, і нині".

Через темні окуляри світ бачиться інакшим, як він є справді, а тим більше, коли є відповідне наставлення до того, що хочемо бачити. Не раз доводилось чути, як поодинокі люди на еміґрації ще й досі пробують скласти вину за минулі поразки на народ. Він, мовляв, був і неписьменний, і несвідомий, і байдужий. А не хочуть бачити убогости політичної думки людей, які, стаючи на чолі, не знали самі, куди вести і що робити. Спостережлива подорожниця твердить, що народ став культурний, але „безпам'ятний", байдужий до всього, він навіть „не шанує свого рідного". Чи так воно?

Не вірю, бо переконаний, що не так. Люди, які відвідали Україну, говорять зовсім інше. На кожному кроці вони відчували, що за ними стежать очі і слухають режимні вуха. Було кілька випадків, коли тих, які самовільно вибрались на село, зараз повертали назад. Розумна і кмітлива відвідувачка оповідала, що кожного разу, коли вона зголошувала опікунам про свої відвідини знайомих, в мешканнях тих знайомих „перевіряли" електрику або телефон. Люди в Києві і у Львові про це знають і, посміхаючись, перестерігають своїх гостей. І діти в українських родинах привчені, що їм не треба бути присутніми при розмовах батьків з гістьми. Добрий звичай — охоронний.

Пані Г. Мухиній пощастило, вона „не відчувала, що за нею хтось стежить", її не цікавили й підслухові апарати, „якщо вони й були в її кімнаті". Вона дивилась відкритими очима на все. „Щастя, — говориться в народній приповідці, — кого хоче само знайде". Можливо, що свобода в пересуванні і вироблене перед тим уявлення так вплинули на подорожницю, що вона побачила життя таким, як про нього падає. А люди, з якими мені доводилось говорити після повернення з України, твердять інакше. Є в українських людей там і почуття історичного зв'язку з землею, є і любов до свого рідного, не позбавлені вони й почуття національної гордости. На московських обрусителів дивляться згори, а на своїх перевертнів — скоса.

Ось один епізод. В київському приміському поїзді їдуть дві гарно, зі смаком одягнені дами. Одна з них приїхала зі Львова відвідати знайомих під час перерви в інституті, де вона викладає. В їхню розмову українською мовою втручається добре одягнений чоловік: „Вы не здешние?" — „Ні, товаришу, ми тутешні, на цій землі жили діди і прадіди наші. Ви, мабуть, не тутешні."

Подібне, твердять люди, можна почути в університетах і в школах. Молода дівчина з Дніпропетровська, інженер за фахом, минулого літа зорганізувала з подругами екскурсію в Карпати. Під час тієї екскурсії вона розшукувала в Галичині родину батька, який впав у лавах УПА. Безпам'ятна? Ні, вона батька не знає, а рід його шукає.

Того ж літа Спілка Письменників України зорганізувала зустрічі українських письменників з народом. На хуторі „Надія", на Кировоградщині, де помер Іван Тобілевич, — „гордість українського театру", біля його пам'ятника на подвір'ї музею, зібрались тисячі людей, переважно з сіл, щоб ушанувати 125 річницю народження корифея українського театру. Під лупою розглядаючи фотографії зібраних, в хустках і в краватках, я твердж, що люди там не живуть за приповідкою: „Моє діло теляче — наївся та й у хлів", як то говориться в репортажі. В Донбасі, найбільше за нашими уявленнями зрусифікованій частині України, клюби були переповнені людьми весною ц. р. Вони слухали виступи поетів І. Драча і В. Коротича і далеко за північ просили ще читати поезії.

Багато значать окуляри, через які спостерігається. Пані Г. Мухина чомусь викреслила зі свого репортажу Галичину, бо „там завжди був інший дух, інші аспірації". Я далекий від того, щоб нівелювати життя в різних частинах нашої землі, це люблять широкі московські натури большевиків, але ніяк не можу погодитись з твердженням авторки про „інший дух і аспірації". Таке можна побачити тільки через зіпсуті окуляри провінційного політика.

Мій добрий приятель, що відвідав Україну торік, розповідав, як літній академік Х. в кабінеті Львівського університету, до якого він приїхав на урядові відвідини, ганив аспіранта за його мовний „суржик". То правда, що мова на вулицях наших міст — „зжахся Боже". Але то тільки одна сторона буття народу — окупаційна. А Україна, її народ, живе подвійним буттям: одним на вулицях, на базарах і в установах, а другим у себе, між собою, при закритих віконницях, як згадує Є. Сверстюк про Полтаву.

Ті два буття не живуть в мирі між собою, хоч мусять до якогось часу співіснувати для самозбереження. Не завжди то вдається. Часто, як то згадувалося перед тим, глибинне національне буття вибухає, доходить до зударів, про які згадували І. Дзюба і І. Коляска, багато про них пишеться в „самвидаві", а ще про більше промовчує режимна преса.

Є. Сверстюк, на якого покликалось в репортажі, вказуючи на „казьонне" буття — урядове, протестує проти нього, кличе „простувати в ході духові шлях". Він вказує сучасникам на батьків і дідів, „багато з них воліли смерть, ніж безчестя", робили все, щоб зберегти не тільки себе, а й принципи справедливости".

(Далі буде)

УКРАЇНСЬКИЙ ДІВОЧИЙ КОЛЕДЖ В АМЕРИЦІ БЕЗ УКРАЇНОК

(Закінчення зі стор. 1ої)

коледжу. Від центру Філядельфії до мети наших відвідин таксівка коштує кругло 5 дол.

Хто забажає мати більше інформацій, нехай потелефонує на число, подане на початку цього репортажу. А потелефонувати варто, бо йдеться про американську вищу школу для дівчат, яка одночасно є українською вищою школою, і то без різниці віровизнання.

Сестри Василіянки

Чин св. Василія Великого — один із найдавніших в Україні. Чин був заснований ще в 4-му столітті одним із великих просвітителів і релігійних діячів Сходу. Від самих початків заснування цього першого Релігійного Чину, його завданням було: ширити освіту між молоддю.

Як далеко сягає історичним корінням оцей Менор Джуніор Коледж на землі Вашингтона?

Сестри Василіянки прибули до ЗСА в 1911 році. Незадовго по тому українці-католики у Філядельфії під проводом Єпископа Сотера Ортинського закупили чималу ділянку закинутої землі на Факс Чейсі, частину якої відведено під цвинтар. У 1926 р. Сестри-Василіянки придбали для своїх потреб вільну частину з дільниці, від Української Католицької Дієцезії. У 1930 р. там збудовано їхній манастир, серед

В день ґрадуації студенток Коледжу

спокою і тиші чарівних гаїв. А через рік до академії св. Василія — „гайскулу" — вже помандрували перші десятки учнів. Нині в тому „гайскул" є кілька сотень учнів і студентів, з них заледве половина — українці; навчання відбувається за загальноамериканською програмою, однак, є лекції української мови, і вже багато чого робиться для збереження традицій і зв'язку з усім рідним. З Академії св. Василія надходить часткове поповнення до Менор Джуніор Коледжу, але це не розв'язує проблеми, про що нижче.

По другій світовій війні Чин св. Василія Великого звернув особливу увагу на високе шкільництво. Так у 1947 р. постав перший в Америці дівочий коледж, остаточно розбудований у 1959 році під проводом і доглядом невтомних Сестер-Василіянок. Першою і головною його метою, крім загальної освіти на тому ступні, було: виховувати українських дівчат в українському обряді і традиціях. Але студенток-українок було занадто мало. Щоб запевнити існування й дальший розвиток інституції, в Правильнику зробили зміну, далекойдучу й далекосяглу: Адміністрація допускає тепер до Коледжу всіх дівчат, без огляду на національність і віроісповідування, чи расу, однак, читаємо в „Довіднику", — „зберігаючи українські звичаї і традиції". Це — щира правда, а все дальше буде залежати від українських батьків-матерів.

Будови Коледжу

На великому, надзвичайно чистому й затишному подвір'ї, з паркувальною площею на яких 300 авт, розміщені гарні, модерного типу будови. У головній поверховій будові Матері Неустаючої Помочі є Каплиця, до якої йдуть бажаючі помолитись; в тій же будові канцелярія, деканат та ін. бюра. У великому будинку „Базиліяд" (від грецького імени св. Василія) приміщена адміністрація коледжу, багато учбових кімнат і заль та велика, першоклясно обладнана, хоча ще не закінчена остаточно, бібліотека. У будівлі св. Йосафата розташований „дорміторій" — гуртожиток для студенток, здебільшого по 2 особи на кімнату, з усіми вигодами й усім потрібним для життя та студій, навіть з окремими робочими, навчальними столиками. У цьому ж будинку очі полонить чудова „Українська Кімната", з різьбленими в гуцульському стилі столами й шафами, з українською керамікою, з інкрустованими українськими іконами, з українськими книжками та різними мовами — про Україну. Також у Бібліотеці є окремий Український Відділ, а між періодиками бачимо „Свободу", „Америку", „Народну Волю" та інші видання.

Годі ще не згадати про зразково обладнані Хемічну і Природничу лябораторії, або про Мовну лябораторію, де студентки мають до своїх послуг модерну апаратуру для вивчення української, англійської, французької чи еспанської мов, мікрофони, магнетофони, апарати з писаним і звуковим текстом тощо.

У велетенській, з начищеною до блиску підлогою, залі-авдиторії є приладдя для „кошиківки", є і гарна велика сцена. Тут відбуваються концерти молоді; тут же студентки влаштовують спільне „Свячене" та відзначають інші українські релігійно-народні празники. Такі слова з української мови, як „Свячене", „Великдень", „Різдво", „Гагілки" та ін. стали своїми і по-своєму рідними для всіх студенток, а є тут американки різних етнічних походжень, дівчата з Індії, з країн Південної Америки... Нещодавно коледж закінчила японська дівчина, яка полюбила й вивчила українську мову, пісню, музику: вона так оволоділа українською мовою, що нею пише листи й поздоровчі картки до Сестер-Василіянок з далекої Японії...

Проблеми

Однак, не всі факти тут радісні й приємні. Деякі цифри могли б пригнобити читачів, коли б не було кращих перспектив у недалекому майбутньому.

Наприклад, першоклясно обладнаний гуртожиток для дівчат може зручно й вигідно, з окремими мешканнями, вмістити 90 студенток, але їх є там тепер тільки 45.

Менор Джуніор Коледж міг би прийняти на дворічні високошкільні студії до 300-320 студенток, але цього студійного року їх є лише 184 особи. Очолюваний Дирекцією, яка глибоко стурбована справою збереження українських традицій та згуртування української молоді довкола рідної Церкви — Коледж, ця висока американська школа, затверджена стейтовою і федеральною владою, — має заледве 20 дівчат-українок! При тому, до Українського Клюбу при Коледжі записались майже всі, та лише 7-8 з них вільно володіють українською мовою, кільком студенткам трохи важче, а декілька не знають цієї мови. Вивчають, і то з успіхом. „Та чому нас тут тільки 15? — запитує одна з членок Українського Клюбу. — „Ми хочемо ставити українські п'єси, нас американки прохають про це, але нас замало!"

Не надто було приємно почути від фінансового директора інституції п. Михайла Кічули, випускника Ля Сал коледжу (який, до речі, викладав тут економіку й ін. відповідні дисципліни, але був змушений через навалу праці й проблем переключитись до основної праці) про те, що Менор Джуніор Коледж має чималий борг. Правда, в наш час у ЗСА, здається, немає коледжу, що не мав би боргів, все ж таки для відносно невеликої інституції 500 000 дол. боргу це великий вантаж. Дотепер коледж одержав єдину значну субсидію від федерального уряду, в сумі 250 000 дол. Її зужито тільки й виключно, як того й вимагав Вашингтон, на розбудову приміщень, зокрема прекрасної бібліотеки. Приміщення хоча й поширюють можливості, на жаль, не розв'язують інших фінасових проблем.

Як їх можна безболісно розв'язати? Не так і важко, якщо звернути українську громадську увагу на цю вищу школу. І не треба провадити окремих збірок! Треба лише батькам поговорити в родині і постаратися послати до Менор Джуніор Коледжу своїх дочок. Це тим більше варто, бо не лише вищу освіту й окремі фахи вони там здобудуть, а й дійсно вартісне виховання в релігійному дусі, в розумінні моральних засад, культури і продовження українських традицій.

До речі, ця вища католицька українська школа охоче прийме добре підготованих студенток кожного віровизнання. Звичайно, православні дівчата не зобов'язані до католицьких відправ; це ж стосується й студенток інших віровизнань (у коледжі є кілька студенток жидівського, магометанського та ін. віровизнання).

Трудолюбні і з великим досвідом Сестри-Василіянки

„Свячене", на яке Український Клюб у Менор Дж. Коледжі запросив і майбутню — хто знає? — студентку.

зробили все можливе, щоб юначки із цього Коледжу стали повноцінними, високоосвіченими людьми. Коледж має видатну професуру: лекції читають Сестри з високими і найвищими академічними кваліфікаціями та запрошені науковці і фахівці.

Наскільки ж ця вища матиме українську душу — залежить від батьків-українців, бо з 20 українськими дівчатами чуда не можна зробити при всіх бажаннях. Крім того, значне кількісне поповнення Менор Джуніор Коледжу новими українськими студентками, випускницями „гайскулів", автоматично поведе до того, що гостинний наш провідник по коледжу п. Михайло Кічула, як фінансовий директор установи, не буде „ламати голови" над фінансовими проблемами: збільшення кількости студенток призведе одночасно до зменшення фінансового напруження.

Мати Ольга, п. М. Кічула, Мати Євфросинія, Верховний Архиєпископ Блаженніший Йосиф, о. Степан Ширий, п-і Анна Кічула на подвір'ї Менор Джуніор Коледжу.

Кого випускає Коледж

Дівчата з закінченою середньою освітою („гайскул") і з добрими оцінками та відповідною характеристикою щодо поведінки є якраз тими, кого запрошує адміністрація Коледжу. Якщо студентка спить і харчується в стінах Коледжу, один навчальний рік коштуватиме її батькам 2 400 дол. Коледж дворічний, отже тоді треба числити, що все навчання Вашої доньки буде коштувати кругло 5 000 дол. Якщо студентка доїздить до Коледжу на виклади і користується бібліотекою, лябораторіями та всіми ін. удогідненнями для навчання, 2 роки її студій будуть коштувати лише 2 400 дол. Сам Менор Джуніор Коледж має до 12 000 дол. річно фондів на стипендії для особливо обдарованих студенток, які потребують фінансової допомоги. Стипендії („скаларшип") можна дістати й від інших інституцій, включно із стейтовими. Або, наприклад, якщо батько студентки працює у фірмі, яка дає студентські стипендії — є багато можливостей таку фінансову поміч дістати, самозрозуміло, коли вона дійсно необхідна.

Кого випускає Менор Джуніор Коледж?

Тут є два відділи, і обидва вони дворічні. Відділ чи курс „А" випускає студенток із вищою освітою та першоклясною підготовою для дальших студій в університетах, на дальших 2 роки, за спеціяльно вибраними фахами; Відділ „Б" випускає студенток з високою освітою та повною практичною підготовою до того, щоб відразу ж іти на працю: секретарка з високою освітою, машиністка-стенотипістка із всебічним знанням не лише в вузькій спеціяльності; адміністраційна, медична та ін. секретарки. Такі випускниці мають всі шанси потрапити на добре оплачувану працю, бо їхня загальна освіта й висока культура дають їм першість над випускниками вузько спеціялізованих різних курсів, з яких виходять звичайні собі машиністки, або секретарки.

В інформаційному довіднику сказано: „Коледж затверджений Стейтовою Радою Освіти з правом давати дипломи по закінченні дворічного навчання. Метою коледжу є забезпечити молодих дівчат добрим релігійним вихованням і освітою, на рівні програм дворічних коледжів, та дбати про їхню професійну освіту".

Тому на початку репортажу й було звернення до українських батьків, щоб знайшли час і відвідали цю високошкільну установу. Побувавши на відвідинах, переконуєтесь, що Адміністрація Менор Джуніор Коледжу не лише обіцяє, а й дає абсолютно всі можливості для студенток стати надалі повноцінними, а отже й щасливими, в дальшому житті людьми.

Програма Студій і Курсів

Менор Джуніор Коледж є повністю акредитований дворічний Коледж гуманістичних наук для жінок. Щоб дати читачам повнішу уяву про те, на який високий академічний рівень підняли цю інституцію Сестри-Василіянки, подаємо короткий перелік головної програми студій, в яких кожний курс дає студенткам потрібну кількість кредитів: Освіта („Едюкейшен"), Хемія, Виховання й освіта дітей, Англійська мова, Бібліотекарство, Соціяльні науки, Мови — французька, українська, еспанська. це, що стосується факультету гуманістичних наук. Факультет чи відділ Секретарського знання охоплює такі дисципліни: Загальні відомості з секретарства, Екзекутивне секретарство, Правове секретарство, Медичне секретарство, Курс медичної допомоги.

Факультет Адміністраційного Управління („Бизнес Адміністрейшен"): Англійська мова, соціологія, теологія, математика й споріднені знання, філософія, фізкультура. До речі, всі факультети мають тут окремі лекції з різних грузів знань так, що студентка не виховується виключно в своїй вузькій спеціяльності.

Студенткам Менор Джуніор Коледжу пропонується також десяток різних курсів, не обов'язкових, але побажаних. За них також зараховуються академічні кредити. До таких курсів (закінчення кожного дає здебільшого 3 кредити) належать: Мистецтво, Основи рисування, Біологія й органічна хемія, Історія театрального мистецтва, Освіта для малих, Дитяча література, Провадження шкільної кляси і т. д. Бажаючі студіюють Курс української мови — від елементарних знань аж до „Огляду української літератури". Це ж стосується вивчення французької мови, соціології, теологічних наук, еспанської мови, бібліотекарства тощо.

Ще одно запрошення

В одній з інформаційних брошур Менор Джуніор Коледжу є світлина: Головний предсідник УНСоюзу п. Йосип Лисогір передає чека в 500 дол. на потреби Коледжу. На іншій — Владика Йосиф Шмондюк благословить початок будови нового приміщення для Коледжу. На ще іншій — у віночку гарних і розумних дівочих голівок, в супроводі священиків і Сестер-Василіянок бачимо Верховного Архиєпископа Української Католицької Церкви Кардинала Йосифа Сліпого у затишній вітальні Менор Джуніор Коледжу. На інших світлинах — студентки за працею, студентки на лекції фізкультури, у великій і світлій їдальні, в розкішній бібліотеці, або й така — парами з молодими гарними студентами з інших шкіл дівчата танцюють на балю у великій авдиторії... Тут, серед молитовної тиші природи, кипить повним ключем бурхливе, цікаве життя.

Немає, мабуть, українця, який не хотів би, щоб у стінах Менор Джуніор Коледжу, осяяних згори Божим хрестом і зігрітих молитвами працьовитих Сестер-Василіянок, жвавіше загомоніла українська мова; щоб із сцени залунало більше українських пісень, — а спів, музику і теорію музики тут викладає тепер відомий співак і молодий композитор Михайло Длябога! Всі ми хотіли б, щоб Українська Кімната поповнилась новими зразками нашого мистецтва, а Українська Книгарня — новими виданнями.

Якщо дівчина з екзотичних Філіппін чи з далекої Японії полюбила й вивчила українську мову, то що стоїть на заваді нашій кращій половині молоді? У цей американський Коледж не лише можна, а треба — і цього сподівається Адміністрація, внести більше українського духа. Це однаково потрібно й важливо як для України, так і для великої Американської Держави, для якої двомовні й бікультурні громадяни є особливо цінними.

Запрошення висловлювала не лише Адміністрація, а й молоді студентки-українки, членки Українського Клюбу в Менор Джуніор Коледжі, здебільшого членки Української Студентської Громади, Пласту або СУМ-у, панночки: Роксоляна Мак, Марійка Медуха, Марія Романюк, Анна Марія Лайкаш, Христина Малецька, Марійка Андрухів, Роксоляна Кушнір і... українка з тропічної Венесуелі Таня Бабир, яка прибула, щоб студіювати в Менор Джуніор Коледжі спільно з українками, із сестрами по крові, і яка так гарно щебече мовою великого Шевченка, Франка, Лесі Українки!..

Але дівчата кажуть, що їх замало, щоб Український Клюб міг дійсно пляново працювати, плекати українське мистецтво, знайомити з ним своїх подруг різних народів і рас. Народжена в Америці п-і Аня Кічула, секретарка Президентки Матері Ольги і керівник магазином, не лише сама дуже покращила свою українську мову, а й двоє діточок п-ва Кічулів говорять по-українському та щосуботи поспішають до Пласту... Як згадувано на початку, Сестра Емілія та інші Сестри висловлювали турботу про збереження українських традицій у стінах Коледжу.

Ось тому ще одне запрошення до українських батьків. Потелефонуйте і, домовившись, відвідайте цю зразкову високошкільну установу. Для тих, що далеко від Філядельфії, подаємо адресу Коледжу (листа писати українською або англійською):

Manor Junior College, Fox Chase Manor, Jenkintown, Pa. 19046.

Випускники Менор Джуніор Коледжу після дворічних успішних студій можуть іти на добре платну працю, або ж ще два роки студіювати в Університеті, щоб здобути найвищу освіту. Але двох років, проведених у цьому Коледжі Сестер Василіянок, ніхто з них не забуде, бо це будуть може й найкращі роки їхнього молодого життя. У Дирекції зберігаються листи і картки, поздоровлення та подяки, що надходять сюди не тільки з різних міст Америки й Канади, а й із багатьох країн вільного світу: подяки від батьків, від колишніх студенток і навіть від їхніх працедавців — за сумлінне виховання й зразкову освіту.

Леонід Полтава

„Мистецький ярмарок" ОЖ ОЧСУ в Гартфорді, Конн.

Відділ ОЖ ОЧСУ влаштував в неділю, 15-го листопада ц.р. в просторій залі Українського Народного Дому „Мистецький ярмарок", відкритий від години 3-6-ої по полудні. Впродовж цього короткого часу виставку відвідало понад 300 осіб, в цьому велике число молоді, яка захоплювалася багатством та красою наших мистецьких надбань.

На цій виставці показано різні роди українського мистецтва а саме: вишивки, гуцульські вироби, різнородні різьби, писанки, кераміку й інші експонати, розміщені на столах довкруги залі. Оглядаючи цю небуденну творчість наших предків, можна було намилуватися її красою та багатством.

Об'єднання жінок не жаліючи труду приготовили до продажі власне печиво.

На окремому столі п. Тиміш Мельник виставив майже всі видання Головної Управи ООЧСУ. Їх можна було оглянути та при тому закупити книжку — в українській, чи англійській мові.

Успіх „ярмарку" треба завдячувати голові Відділу п-ні Марії Нестерук, яка вложила багато праці, щоб оживити традицію нашої мистецької культури і тим пригадати вплив минулого на сучасну творчість.

Н. П.

Концерт проф. Р. Придаткевича у Брюсселі

проф. Роман Придаткевич.

Дня 3 листопада 1970 р. у залі „Ателіє" в центрі Брюсселі відбувся концерт віртуоза проф. Романа Придаткевича і піяністки акомпаньяторки Анни Придаткевич. Концерт складався з двох частин: перша частина була присвячена західнім композиторам — твори: Бетговен — Соната ч. 8, М. Реґер — Прелюдія оп. 117 (сольо скрипка), Ш. Ів — друга соната і Е. Бльох — „Абадаг". В другій частині були твори українських композиторів: Р. Придаткевич — Друга соната, М. Гайворонський — „Думка", М. Коляда — Варіяції", Р. Придаткевич — „Голосіння", українські народні мелодії і в наддатку Ф. Якименка „Танець".

Обоє наші мистці — здобули собі симпатію публіки, яка з живим зацікавленням сприймала виконання кожної точки концерту.

Присутні на цьому вечорі зберегли дуже приємний спогад зустрічі з нашими визначними музичними виконавцями з Америки.

(В. П.)

КУК скликає передконґресову річну конференцію

Торонто (КУК) — В днях 4, 5 і 6-го грудня ц. р. тут в Інституті св. Володимира, 620 Спадайна Аве., тел. (416) 923-3318, відбудеться Річна Конференція Комітету Українців Канади при участі членів Президії Централі, голов і представників Відділів КУК цілої Канади і голов та представників Крайових Управ усіх Складових Організацій КУК.

У п'ятницю вечером, 4-го грудня, відбудеться Панель Української Молоді Канади, в якому візьмуть участь представники СУСК та всіх молодіжних організацій: МУНО, ОДУМ, Пласт, СУМК, СУМ, і УКЮ. Модератором цього панелю буде д-р Ю. В. Даревич, професор Торонтонського Університету. В суботу рано, 5-го грудня ц. р., ділову сесію Конференції виповнить звідомлення з праці Централі КУК: екзекутивного директора, шкільного референта і фінансового секретаря та голови Відділу КУК в Торонті про працю Торонтонського Відділу на відтинку зв'язків з урядом провінції Онтаріо, після чого відбудеться дискусія. В суботу після обіду відбудеться симпозіюм на тему: Розвоєві тенденції укр. громади в Канаді і завдання КУК, до участи в якому запрошено відомих знавців різних ділянок нашої громади, таких як: з Едмонтону — федеральний посол д-р П. Євчук, бувший мейор В. Гавриляк і професор М. П. Лупул; з Вінніпеґу — д-р І. Глинка і пані Л. Чайковська; з Торонта — директор Фолк Артс Кавнсил Л. Коссар, федеральний посол В. Дякун і д-р П. Охітва; з Монтреалю — д-р Р. Рахманний. Предсідником симпозіюм буде А. Яремович з Вінніпеґу разом з Я. Білаком з Ґримзбі, Онт. В неділю, 6-го грудня ц. р., пленарні сесії рано і після обіду будуть всеціло присвячені справам статуту КУК. Голова Статутової Комісії Президії КУК представить рекомендації, випрацювані тою ж Комісією в справі статутових змін і доповнень, після чого увесь час зарезервовано для дискусії над тією справою.

З нагоди цієї Конференції, в суботу вечером в залі Інституту св. Володимира Відділ КУК в Торонто відзначить 30-річчя його праці окремим бенкетом.

Дітройт відзначив 52-гу Річницю Листопадового Чину

В неділю 1-го листопада 1970 р. о годині 5-ій вечора на вдекоровану тризубом і портретом полк. Дмитра Вітовського сцену, під звуки маршу внесено п'ять прапорів — Відділу ОбВУА, Станиці І Української Дивізії УНА, Пластової Станиці, СУМА і Ліґи Православної Молоді, після чого відпоручник молоді, студент Щербак, відчитав заяву готовости продовжувати боротьбу за самостійну Україну.

Святочну доповідь виголосив ред. М. Бажанський. Мистецьку частину програми академії започаткували учні католицької парафіяльної школи і під проводом учительки Ірини Тарнавської виконали листопадову сценку „Осіння казка" Лесі Храпливої. Піяністка Ірина Решетилович відіграра: „Баркаролю" М. Лисенка, „Прелюдію" В. Барвінського і „Ліричну поему" М. Фоменка. Солістка Христина Липецька відспівала: „Жита" і „Подайте вістоньку" А. Гнатишина та „Синю чічку" М. Гайворонського. Їй акомпаньювала піяністка Марта Тарнавська. Ансамбль бандуристів СУМК з Віндзору в складі 25-ох хлопців і дівчат відограв: „Запорозький марш" П. Китастого, „Вилітають орли" М. Лисенка, „Та туман яром котиться" Е. Цюцюри, „Полтавський рушничок" О. Середи і „Гетьманський танок" Е. Цюцюри.

Академію закінчено відспіванням українського національного гимну під акомпаньямент бандур.

Академія була оригінальна, добре зорганізована і коротка та залишила гарне враження. Ансамбль бандуристів вповні виручив хор „Трембіту".

Академія відбулася в шкільній авдиторії при вулиці Мек Дудал, підготовив її Відділ Об'єднання б. Вояків Українців Америки, з яким під час академії співпрацювала Станиця 1-шої Української Дивізії УНА. Чистий дохід в сумі 200 долярів призначено на місцеву українську Вищу школу.

Ф. Липецький

Нове видання географічних карт України

Вашингтон. — У видавництві Наукового Товариства ім. Шевченка й у видаваній ним серії Бібліотека Українознавства т. 32 вийшли другим поліпшеним, усучасненим й побільшеним виданням Географічні мапи України. Включені в це видання десять карт (мап) в тому числі: фізична, кліматична, рослинна, Українських Карпат, Кримських гір, Областей УССР, Українці у світі, Українці у ЗСА і в Канаді, Донбас і схематичний плян Києва. Замовлення просимо слати на адресу:

Shevchenko Scientific Society - Study Center in Washington, 3504 Duke Street, College Park, Md. 20740.

Ціна 1.90 дол. Для шкіл і організацій — знижка.

Географічні мапи України — це підручник вчення про Україну й українців у поширенні, тому вони повинні найтися в кожній українській родині та між книжками кожної української дитини.

КАНАДА ДАЛА ДВІ ДОВГОТЕРМІНОВІ ПОЗИЧКИ АЛЬЖИРОВІ, для підтримки розвитку господарства тієї північноафриканської країни. Позички становлять один мільйон долярів. Крім того, Канада перешле яких 37 мільйонів бушлів пшениці для Альжиру.

Посвячення новозбудованої церкви та привітання Владики у Флінті

Флінт, (Д-р. Л. М. К.) Тут у неділю 18-го жовтня ц. р. в українській католицькій парохії Св. Володимира посвячено храм Божий та величавим бенкетом відзначено 25-ліття священства Преосвященного Кир Ярослава Габра. Бенкет відбувся по обіді у місцевім Українськім Народнім Домі. Чину посвячення довершив сам Владика й відправив молебень до Матері Божої. У молебні брали участь теж священики: з лат. церкви о. монс. Міген як представник рим. кат. Епископа Залеського з Ленсінгу Миш., о. Павло Донован парох Сейнт Егнес, та о. Антон Мочевські - парох церкви Всіх Святих; з наших отців: о. шамбелян Володимир Паска, о. шамбелян Михайло Бохневич, о. совітник Іван Прокопович, о. Іван Лазар, о. Сергій Фединяк, ЧСВВ, о. Еміль Москва з закарпатської церкви, та наш парох о. Роман Мартинюк. Крім о. монс. Мігена, усі згадані священики брали участь і в бенкеті.

В цей день, ціла громада Флінту й околиці була в святочному настрої. І не диво парохія, що має заледве 30 родин, збудувала й вивінувала церкву (яку нині оцінюють на 125 тисяч долярів) коштом лише 50 тисяч долярів. Безінтересовна допомога наших кількох парохіян при самій будові заощадила парохії приблизно 20 тисяч долярів. Такі панове як: Йосип Пантелюк, Дмитро Костинюк, Микола Хомик, Антін Ганчарик, Григорій Добромиль, Теодор Кисілевич, Василь Лихолат, Йосип Савка, Антін Дух, та Пан Ґреґуляк віддали багато часу при будові та викінчуванні церкви. Слід згадати працьовитого касира будівничого комітету Юрія Макогона та Івана Левандовського й Дмитра Костинюка за ініціятивою яких закуплено хату й площу під нинішню церкву в 1961 році. Парохом тоді був о. Микола Дубуцький.

Правда, що думка про будову нової церкви вже давно кружляла серед вірних і що на цю ціль від давна збиралось гроші. Всеж таки, справу будови церкви поставив на реальний ґрунт о. Роман Бялецький зараз по своїм приході у жовтні 1967 р. на парохію. Поперше, о. Бялецький зажадав віднови дому щоб священик міг бути стало у Флінті; відновою керував Микола Камад. Подруге, зараз по своїм приході сюди, о. Бялецький скликав загальні збори і створив Будівничий Комітет із солідних та працьовитих громадян: Йосип Пантелюк (голова, який пізніше перебрав ролю контрактора), Микола Камад (заст. голови), Микола Хомик (заст. голови), Дмитро Костинюк (секретар), Юрій Макогон касир, та вільні члени Антін Ганчарик, Іван Пивоварчук, Василь Лихолат і Теодор Кисілевич. Крім того, о. Бялецький почав видавати „Парохіяльні Вісті", де пропаґував ідею потреби нової церкви та виробив спеціяльні листи пожертв на будівельний фонд. Головно, він почав будову нової церкви продажею старої, а коли стара була вже продана, то треба було будувати нову. В цьому допоміг багато Микола Хомик, він взяв на себе нелегке діло продажу старої церкви. Інші вірні, жертвували і по тисяча долярів.

Точно о 3-ій год по пол. того святочного дня вирушив похід з церковної залі до церкви. На чолі походу ішли Лицарі Колюмба, відтак Преосвященний Владика з асистою Впр. Отців, Вівтарна та Марійські Дружини, парохіяни й численні гості. Гарно вбрані у народну ношу. Влодко Іваницький та його сестра Ірка несли хоругви, а Михась Ганчарик і Добромиль несли український прапор та хрест. Перед церквою виднів великий напис „Вітаємо Вас Владико". Коли процесія дійшла до дверей церкви, наш парох о. Мартинюк привітав та вручив Владиці ключ до церкви. Тоді голова церковного комітету, Дмитро Костинюк, привітав Владику старим українським звичаєм -хлібом і сіллю. Відтак, процесія обійшла довкола церкви а Владика покропив храм з зовні. Під час молебня, крім церкви, посвячено теж престіл і тетрапод (дар Марусі Костинюк), один фелон і чотири дальматики (дар Дмитра Костинюка), дві хоругви (подарували Ольга Ханацька та Влодко Іваницький), український прапор (дар Івана Пивоварчука), два гарні педестали під статуї Христа й Марії (дар Марії Олинець), і Хресну Дорогу, що подарували Марійська Дружина й 13-ть родин, кожний заплативши 80.00 долярів. Проповідь в обох мовах виголосив Владика.

Після Молебня відбувся урочистий бенкет. Під час бенкету, який розпочав молитвою о. шамбелян Мих. Бохневич, його тостмайстер д-р Л. Коваль розповів коло 300 гостям про заслуги Владики Кир Габра для нашої української церкви й підніс товст ювілятові. Після відспівання многоліття привітала Преосвященного, в імені шкільної дітвори, Орися Савка, вручаючи букет квітів. Промовляли коротко; о. Лазар, о. монс. Паска, о. сов. Прокопович, та бувший душпастир нашої церкви о. Сергій Фединяк, ЧСВВ. Із світських громадян говорили ;Йосип Пантелюк, Микола Хомик , та Дмитро Костинюк. Останній вручив Преосвященному дарунок від парохії. Для розваги, наші молоді танцюристи, під проводом тутешньої учительки Марійки Жук, відтанцювали під гучні оплески публіки в'язанку танців.

Тостмайстер, у своєму слові не забув згадати і піонерів нашої парохії. „Правда, хоча були українці у Флінті перед другою світовою війною і мали навіть Народний Дім, - говорив він - всеж таки, організованого релігійного життя тут не було. Наш люд пішов, на жаль до чужих. Старання про організацію української кат. церкви у Флінті почалися щойно з приїздом нової іміграції, з груднем, 1950 р. В цьому році, спеціяльно створений тимчасовий комітет (панове: Мащак, Фодчук і Бубна оформив листа й вислав до св. п. Митрополита Богачевського з проханням про надання священика для Флінту. Першим організатором, основником, та парохом був о. Степан Городецький. Із людей-піонерів, які найбільше потрудилися у перших кроках при організації парохії треба назвати: Роман Фодчук, Осип Мащак, Михайло Лихолат, Дмитро Костинюк і Лесюк Олена, Ілля Мельник, Були, Кравєи, Мозій, о. Олинець, П. Суз А. Бубен, Пантелюки, Хриптак, Шумки, Драганчук, Ніцпони, Т. Квасницький, Духи, Квітковський, А. Титар Фищенко, М. Мудра, Мацевко, Гаєвський, Мих. Пилипів, Ст. Стефанів, М. Камад, Ю. Макогін, Ліщук, Гр. Добромиль і Д. Досій.

Під кінець бенкету в обох мовах промовив Кир Ярослав Габро. Владика сказав що Боже провидіння так бажало, щоб іменник сина св Володимира - Ярослав - приїхав до Флінту посвятити храм Св. Володимира. Пізно вечором Владика залишив Флінт.

Підвищують ціни на українські газети

Лондон. — Тижневик „Українська Думка", що виходить з рамени Союзу Українців у Великій Британії, **СУБ, з 1971 р. подорожчає, бо в минулому році він мав 1 900 фунтів недобору, а цього року зросли ціни на папір, друк, пошту. Ціна окремого числа становитиме 8 пенсів**, річна передплата тижневика виносить 3 дол. 50 пенсів за децимальною, нововведеною в Англії системою. Також газета „Лемківські Вісті", що виходить у Канаді, як орган Головної Управи Організації Оборони Лемківщини, через підвищення ціни на газетний папір підвищила свою річну передплату з 3 дол. до 4 долярів, від 1-го січня 1971 р.

45-ліття церкви св. Вознесіння в Кліфтоні

У неділю 15-го листопада ц. р. парафія церкви св. Вознесіння в Кліфтоні торжественно обходила 45-ліття свого існування. Ця парафія існувала уже в Пасейку, лише тільки в червні посячено нову величаву церкву у Кліфтоні за проєктом архітекта Я. Січинського. Свято звеличав своєю присутністю Владика Марко, який у сослуженні о. Глинського відслужив торжественну Архиєрейську Сл. Божу, бо настоятель о. протопресвітер Т. Форостій по поважній операції прибув при кінці на це торжество. Хворобу свого настоятеля, що вложив багато праці біля побудови нової церкви, парафіяни тяжко переживали, та із великим зворушенням прийняли його прибуття на це святкування. Владика Марко у своїй проповіді підкреслив великий труд о. протопресвітера в побудову церкви, та нагадав, що колись понад 40 років тому він був коротко парохом тієї церкви. По Службі Божій Владика посвятив кивот, що його уфундував п. Мик. Бродський в честь померлих батьків -Василя і Анастазії.

Після відправ у церковній залі відбулося прийняття заходом сестрицтв, на чолі з Марією Попівною. Бенкетом проводив предсідник Петро Дуткевич, який привітав Владику, оо. та присутніх парафіян в числі 200 осіб. Перший промовляв о. Глинський висловивши радість, що може відправляти в цій церкві, яка являється його матірною, у ній він відправив першу свою Службу Божу. Хоч по важній недузі, довше слово виголосив о. протопресвітер Т. Форостій, радіючи що в цьому дні може бути із своїми парахіянами вірно відслуживши понад 34 роки церкві і народові. Гарну промову виголосив Владика Марко. Отець протопресвітер о. Т. Форостій заявив, що чудова церковна заля тимчасово тільки служити вірним для прийнять, вона призначена на школу, а на просторій площі має постати відповідний будинок, що буде служити різним церковним і культурним потребам. Промовляв коротко й архітект Я. Січинський та Автор цього допису. Промовляв ще проф. О. Головацький, диригент хору, і по черзі займали слово представники церковних організацій та урядники комітету. Благословенням й молитвою Владика Марко закінчив прийняття. З приводу цього ювілею присутні зложили 2.200 дол. на потреби церкви на якій ще великий довг.

Петро Ямняк

Композитор Андрій Гнатишин у Чикаґо

Дня 22 жовтня ц. р. завітав до Чикаґо відомий композитор та диригент хору при церкві св. Варвари в Відні, проф. Андрій Гнатишин. Прибув він до Америки особливо для відзначення 60-літнього ювілею існування хору при церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, а також при цій нагоді відвідати американську Україну.

Не було багато часу, щоб приготувати належне привітання, але на зазив проф. В. Джуля, диригента Юного СУМА та інж. Андрія Плешкевича, зібралося в німецькому ресторані „Мірабелл" біля сорок представників музичного світу та знайомих проф. Гнатишина. Катедральний хор „Славута" репрезентував диригент д-р Кокорудз Ярослав із майже цілою управою. Від хору „Сурма" був диригент проф. Юрій Яримович, від хору „Боян" — д-р Василь Трухлий, від хору „Прометей" — інж. Андрій Гарасовський, музична школа ім. Лисенка — проф. Володимир Чижик та представники деяких громадських організацій, як Ліга АУП. Були також серед приявних відомі співаки, Ія і Любо Мацюки, композитор проф. Мирон Федорів та приятелі з давніх добрих літ, як д-р Іван Рудавський, д-р Петро Гладкий, д-р Олекса Цебрівський, мґр. Теодат Школьник та інші.

Приявні зустріли дорогого гостя при вході на залю грімкими оплесками, а проф. Дзуль у привітальному слові в імені зібраних згадав про творчість композитора та значення його праці, як діяча на полі української музичної культури на чужині.

Проф. Гнатишин підкреслив вагу церковних хорів. Вони не тільки звеличують наш обряд, але притягають до церкви мирян, та причиняються до збереження дорогих нам традицій. Церковні хори це також терен, де гуртується наша Молодь, та цим самим прив'язується до рідної церкви й до громадського життя. Він також обширно згадав про приїзд до Відня Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кардинала Сліпого, що був гостем віденського кардинала.

На другий день проф. Гнатишин виїхав до Філядельфії, де мав проводити збірним хором з нагоди святкування 30-літнього ювілею УККА.

В. Ліщинський

„Ми прийшли подякувати нашим учителям"

Теперішні учні школи українознавства при українській католицькій церкви св. Покрови на Бронксі зібралися 24-го жовтня в церковній залі щоб привітати своїх учителів. А прийшли вони не лише з Бронксу, але з інших дільниць Ню Йорку, Йонкерсу і інш. Деякі з них вже кінчать коледжі, інші самостійно працюють, але всі вони -колишні учні школи українознавства.

Христина Цвіль склала привіт від учнів першого випуску. Сердечно вітали свою першу довголітню учительку пп. Л. Данилович, І. Загалюк, Л. Вовчук, Л. Гошовську. Крім квітів учні склали їм подарунки, при кінці заспівали „Многая літа" з батьками й численно зібраними громадянами. Подякувати і вшанувати учителів, які навчали молодь основ українознавства-це незвичайно важлива виховна сторінка.

„82-гий відділ СУА на Бронксі Н. Й. може гордитися своєю управою, а особливо культурно. освітньою референткою" сказала голова п-ні М. Савчак у своєму привітальному слові. Культ-освітня реф. Ірина Іванчишин має цікаві ідеї, пляни і проєкти, та вміє перевести їх в діло.

В другій частині зустрічі Олекс. Костек виконала на фортепіяні дві речі і потім теж акомпаньювала Ларисі Магун, що відспівала: „Веснівку" „Матюка" і „Айстри" Лисенка, а на додаток „Місяцю ясний" із „Запорожця за Дунаєм". З приємністю слухали ми молоду 16-літню студентку співу. Великий голосовий матеріял і шляхетна краска голосу дають надію, що виростає між нами нова мистецька одиниця.

Ця з виховного і культурного боку вдала імпреза закінчилася поясненям прозірок з України, Мел. Цегельською, куди вона їздила з матір'ю, та висвітленням фільму Мартою Кандюк „Летом Скоба в світ" ,що його коментували пластуни П. Миськів, О. Халупа, І. Раковський.

Треба зазначити, що 82-гий від. СУА працює дуже активно, має нові ідеї, як от недавній показ Лялькового Театру „Червона Шапочка" і інші.

Дотепно, в легкій формі проводила вечером культ-освітня референтка Ірина Іванчишин, молодь її обдарувала квітами. Вечір закінчився спільною знімкою учнів з учителями.

Ольга Соневицька
пресова референтка
82-го від. СУА

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

КРИТИКУЄ КРИТИКА

На сторінках „Літературної України" військовослужбовець О. Смоляк скритикував літературного критика А. Хижняка за його підхід до теми „героя сучасного життя": „Наше, мовляв, життя дає скільки завгодно позитивних прикладів, тільки беріть їх, товариші письменники, не лінуйтесь". Автор зауважує: „Воно то так, але мабуть не зовсім. Не треба тішити себе таким спрощеним підходом до справи". У підсовєтській сучасній літературі й досі немає образу „героя нашого часу".

ЧІЛІЙЦІ В КИЄВІ

Групу молодих студентів і робітників з Чіле, яка прибула до СССР для проведення „3-го Тижня дружби совєтської і чілійської молоді", возили в Києві до філіялу музею Леніна і там подарували їм „книжечки з промовою Леніна на третьому з'їзді"... Перший секретар київського обласного комітету комуністичної партії К. Масик агітував чілійських комсомольців, щоб вони брали активну участь „в антиімперіялістичній боротьбі".

ЗАПОРІЗЬКЕ БЮРО ТУРИЗМУ

Запорізьке бюро туризму організувало екскурсію до Волгограду. Потяг ч. 190 повіз туристів у мандрівку, але не до обіцяного міста, а до Москви, яку проїхав уночі, потім через Курськ до Ленінграду, звідти до Бресту. Там туристи провели день і знову потяг їх помчав за маршрутом на Київ, але прибув туди серед ночі, а вранці з Полтави туристів повезли додому, до Запоріжжя. Московські „Ізвєстія" з 11 листопада скритикували Запорізьке бюро туризму, яке обіцяє одно, а робить інше.

„НОВИЙ ДЕРЖАВНИЙ" ТЕАТР ЛЯЛЬОК

У м. Хмельницькому на Поділлі від початку вересня розпочав вистави новостворений „Хмельницький Державний Театр Ляльок", який даватиме вистави для дітей і молоді, а вечорами для дорослого глядача. Режисер цього театру С. Єфремов ставить свою п'єсу про В'єтнам „Повстали джунглі", яку він написав з поетом С. Коганом із Донеччини. В повідомленні „Культури і Життя" з 12 листопада не зазначено, якою мовою будуть провадитись вистави, сказано тільки, що „театральний колектив утворили випускники театральних вузів і училищ країни", себто СССР.

ЧІЛІЙЦІ В ПОЛТАВІ

Делегації „комсомольської молоді з Чіле", яка приїхала до м. Полтави для проведення 3-го Тижня Дружби, секретар обласного комітету комуністичної партії Б. Чичкало „на пам'ять про перебування вручив молодим чілійцям бюст Леніна і платівки з промовами Леніна". „Молодь України" з 11-го листопада навела уривок з виступу „члена національної університетської Комісії комуністичної молоді" Чіле Рауля Оліважа в Полтаві, який сказав: „Ми вибрали нелегкий шлях. Але ми вважаємо, що прогресивні сили здобули велику перемогу в Чіле завдяки тому, що існує світова соціялістична система на чолі з СССР".

ОГЛЯД ПРАЦІ ДИТЯЧИХ ТЕАТРІВ

В Україні розпочався двомісячний огляд праці Театрів Юного Глядача, ТЮГ-ів, і Театрів Ляльок, який триватиме до кінця грудня. „Культура і Життя" з 1-го листопада повідомляла, що „огляд провадиться на відзначення 50-ліття українського совєтського театру для дітей". Вистави тих театрів мають „виховувати дітей і юнацтво в дусі відданости справі комуністичної партії, патріотизму, пролетарського інтернаціоналізму".

ПЛАСТОВІ ПОХОРОНИ

Такий наголовок читали ми в одному з листопадових чисел „Свободи" в минулому році, коли то Дітройтська Громада відпровадила на вічний спочинок бл. п. пл. сен. інж. Тараса Грушкевича.

Та не минуло навіть три четверті року від того часу, ще не вспіли ми опам'ятатися від тієї болючої втрати, коли в дні 18 липня 1970 р., пізнім вечером, наспіла жахлива вістка, що в дорозі з Клівленду до Вашинґтону в околиці Піттсбурґу, згинула в автомобільній катастрофі улюблена доня покійного бл. п. ст. пл. Оксана Грушкевич. Разом з нею згинула також її стриєчна сестра ст. пл. Мотря з Грушкевичів Біґун.

Тяжко було вірити що Господь забрав ці дві такі многонадійні одиниці — Оксану на 25-му і Мотрю на 28-му році життя, після всього 15-ти тижневого щасливого подружжя. У Святому Письмі написані такі слова: „Яка бо людина може збагнути волю Божу, хто може збагнути, чого Господь хоче". І справді, ніхто не всилі збагнути, ніхто не всилі потішити опечалену маму: бо ж відійшла і залишила її найдорожча істота — підпора старости, вся надія. Ніхто не всилі потішити і двох братів Володимира і Ярослава, сестру Богдану та сестрінку Рому. Засумувала ближча і дальша родина, засумувало все пластове братство і на вістку про жахливу смерть своєї подруги, таборовички опустили на пластових таборах прапори до половини машту. Напередодні похоронів були відправлені Заупокійні Богослужби і Панахиди в таборах на Вовчій Тропі та в Зеленому Ярі. Курінь старших пластунок „Шостокрилі" втратив дві вірні подруги Оксану і Мотрю, які спільно основували, разом співпрацювали, бо хотіли бачити і свій Курінь і цілий Пласт — Організацію Української Молоді, якнайкращими. Хотіли, щоб у цій організації сталилися тверді характери, заохочували до праці, коли бачили прояви байдужности у деяких старших пластунок. Пишучи статтю „На Пластові Теми" в журналі куріннім „Сорока на плоті", Оксана, після відбутого табору на пості командантки в Німеччині, звертається до своїх подруг такими словами: „Тепер подивімся в будуче. Хто будуть ті будучі новачки та юначки? Наші діти? До кого вони зможуть сказати „сестричко" чи „подруго"? — Кого ми будемо обвинувачувати за теперішній стан? Подивімося реально на ситуацію — не дурімо себе самі. Ми ще є в такому положенні, що можемо поправити цей стан ..." Ось заповіт, який залишила Оксана своїм подругам.

Перервалося життя зразкової пластунки, що свої перші кроки пластування розпочала в далекій Австралії, куди виїхала з батьками, маючи чотири роки. Там перебувала до 1958 р. і переїхала до Америки, коли вже була юначкою. Спершу до Клівленду, де жив її хресний батько і стрийко д-р Микола Грушкевич — батько Мотрійки. Протягом 6-ти літ була зразковим членом станиці в Клівленді і тут перейшла в ряди старшого пластунства, будучи постійно діяльною у виховній ділянці. Тут закінчила вищу школу та розпочала університетські студії, вивчаючи французьку мову. Ступінь бакалавра одержала на Вейнському Університеті в Дітройті, де теж продовжувала студії, пишучи магістерську працю. заробляла на хліб насущний, як учителька, бо любила дітвору, яка всім серцем віддячувала милими дитячими подарунками. Та попри свою працю знаходила завжди час на працю для пластової молоді, знаходила час, щоб запросити до своєї гостинної хати своїх подруг, молодших чи старших, бо любила товариство, любила природу і любила світ. Хотіла мандрувати і пізнавати людей ... І ось ранком дня 18 липня попрощалася з матусею і рідними та усміхнена і щаслива вибралася в дорогу - мандрівку, спершу до Клівленду де зустрілася з своєю стриєчною сестричкою Мотрійкою, та її чоловіком Ярком, з яким ще того самого дня по полудні їхали до Вашинґтону.

А вечером до Клівленду наспіла така жорстока і пресумна вістка про жахливий випадок, що стався в околиці Піттсбурґу в Пенсильвенійських горах: Оксана згинула у випадку і з нею також і Мотрійка. Братова Ярка, Леся Біґун поранена й одна її дитина находиться в шпиталі. Спершу ніхто не хотів вірити, як і не хочеться вірити і досі. Але треба було станути віч-на-віч з дійсністю, треба було погодитися з Волею Всевишнього, та похоронити многонадійні дорогі особи. Дня 22 липня похоронено Мотрю у Клівленді, при великій участи громадськости і пластової молоді, а в четвер дня 23 липня були виставлені тлінні останки ст. пл. бл. п. Оксани Меланії Грушкевич в похоронному заведенні в Дітройті. Оксана вбрана у весільну білу сукню з вельоном на голові, лежить спокійно і не бачить тієї повені цвітів, що принесли їй найдорожчі, приятелі та знайомі. У руках весільна китичка, а з боку на подушці її пластова беретка - хустка та пластові відзнаки куреня „Шостокрилих", що мандрували з нею по всіх пластових таборах, прогулянках та зустрічах.

Увечорі пластовий капелян та приятель дому Грушкевичів, пл. сен. о. Іван Прокопович відправив панахиду при супроводі хору „Трембіта", членом якого була покійна. В перших рядах зайняла місце опечалена Родина — оскорблена мати з синами, старшою донькою і внучкою, а далі члени станичної старшини Дітройтської Пластової Станиці на чолі зі станичним пл. сен. Ігорем Королем. По боках уставилися обидва юнацькі коші з їхніми курінними прапорами. Після панахиди та молитви за спокій душі бл. п. Оксани обидва коші віддали останній салют, переходячи попри домовину з похиленими вниз прапорами. Віддавали поклін тлінним останкам подруги, яка для них трудилася, їхнім майбутнім журилася, тож не дивно, що на лицях тих юних друзів і подруг відбивався жаль і смуток. З не одних очей котилися гіркі сльози, коли пригадували собі, якто з подругою Оксаною виводили на Великдень гагілки, чи як на таборі подруга Оксана вчила їх рідних пісень співати, бо це була та, про яку писала подруга Ольга Кузьмович „а хто там іде, хто перед веде" . . .

Напередодні похоронів увечорі станули до панахиди о. протоігумен Патрикій Пащак ЧСВВ в сослуженні о. ігумена Іннокентія Лотоцького та о. ігумена д-ра Володимира Гавліча. Понеслась благальна молитва до Всевишнього з проханням про вічний спокій душі бл. п. Оксани. Пластунки станули на почесну стійку. Співав знову хор „Трембіта", прощаючи многонадійну громадянку, що відійшла несподівано на провесні життя. Разом з отцями молилася за спокій душі численна жалібна громада Дітройту.

І надійшов день похоронів 25 липня 1970 р. — Останній погляд на дорогу повну надій і бажань молоду особу, що хотіла жити, працювати, хотіла любити і бути любленою.

На сумні обряди з'їхалася вся ближча та дальша Родина, щоб віддати останню послугу улюбленій Сяні.

По панахиді, яку відправив парох церкви Непорочного Зачаття о. ігумен І. Лотоцький ЧСВВ та прощанні Родини з покійною — останньою йде попрощати доню опечалена мати, що 25 років трудилася, щоб дати громаді зразкову, повновартісну українську дитину. Але обірвалися всі задушевні мрії, всі сподівання — забрав Господь перед свій Святий Престіл найдорожчу Сяню, бо така була його Свята Воля.

Білу домовину несуть пластуни приятелі пок. батька і братів „Лісові Чорти" вбрані теж, як на весілля, а наймолодший з-поміж них Кука Тарнавський, несе на дерев'яній тарілці, вкритій рушником з каплиці на Зеленому Ярі, барвінковий вінець для молодої. Побіч домовини йдуть подруги Оксани з куреня „Шостокрилих" а перед домовиною несуть на подушці пластові відзнаки Оксани — і китайку — велике курінне знам'я. Обабіч входу до церкви стоять члени дітройтської станиці — пластунки і пластуни з похиленими курінними прапорами. Разом з домовиною входять до церкви і уставляються здовж нави. Почесну стійку тримають подруги з куреня „Шостокрилих". Прапори уставляються перед лавками. Заупокійну Богослужбу править о. ігумен І. Лотоцький ЧСВВ в сослуженні пл. сен. о. Івана Прокоповича, та о. Лева Тимкова — пароха Лорейну — вуйка покійної. Співає хор зложений з приятелів та знайомих. Теплими словами прощає Оксану о. Ігумен вказуючи на велику трагедію, що її доводиться переживати не тільки родині, але й цілій Дітройтській Громаді. У великій черзі похоронів, це, чи не найбільш болюча втрата, бо прийшла нагло і несподівано. Не довелося Оксані стати вірною супругою туземної людини, відійшла; щоб служити Небесному Отцеві.

Богослужба кінчиться — у входових дверях востаннє читають св. Євангелію і поміж двома лавами пластунів і пластунок виносять домовину. Довга ланка авт супроводить караван на цвинтар Монт Олівет, щоб зложити тлінні останки бл. п. Оксани побіч її батька.

Повільною ходою, так наче ще хотіли на якийсь час затримати Оксанцю поміж нами, несуть приятелі її домовину на місце вічного спочинку. Несеться жалібне „Вічная Пам'ять", на домовину кладуть пластову беретку, хустку та відзнаку, а китайку — знам'я „Шостокрилих" передають опечаленій матері. Хресний Батько кладе на домовину барвінковий вінець. Кругом стоять члени дітройтської пластової станиці. Від Крайової Пластової Старшини прощає ст. пл. Оксану — пл. сен. Стефа Король.

„Ми втратили несподівано ідейну пластунку — нашу дорогу Оксану, що була зразковою у виконанні своїх обов'язків. Ми бачили її на постах виховниці — кошової — командантки пл. таборів. Прощаємо її з невимовним жалем і передаємо вінок з маків - волошок - рожеців та колосків пшениці, щоб приснилася Їй Рідна Земля, якої Вона не бачила, а так дуже любила"... І понеслася пісня „Шостокрилих" востаннє співана Оксаною.

Від Станиці прощав Оксану пл. сен. д-р Осип Бойчук: „Ти відійшла від нас, щоб засісти до „Вічної Ватри", але Ти відійшла передчасно, залишаючи нас у глибокому смутку і жалю. Така була Воля Господня. Ми прийшли щоб попрощати Тебе, Оксано, на довгу і вічну мандрівку, на „вічну ватру", а звичаєм нашим пластовим є — на закінчення ватри пригадати всім що „ніч вже йде — тихо спи без тривог — тут є Бог". І понеслась пісня і відбилася відзвуком від могил пл. сен. Модеста Макара, ст. пл. Ореста Білого, колишнього пластуна Оле-Боб'яка, батька пластунів та великого приятеля пластової молоді дра Івана Янчишина і багатьох інших нам відомих громадян, що тут спочили, а що не раз любувалися останнім акордом догоряючої ватри — піснею — „Ніч вже йде". На останнє прощання кладуть по квітці на домовину дорогої Оксани.

І прийняла її тлінні останки землиця, вправді не рідна але й не чужа.

Хай же вона буде Тобі, Оксано легкою, а пам'ять про Тебе Вічною.

Ст. Щ.

ІВАН ХРІН ПОДАРУВАВ ПОЗИЧКУ

Віндсор. — З нагоди 40-ліття публікування тижневика „Новий Шлях", його читач і відомий громадянин Іван Хрін з Віндсору в Канаді подарував усю свою позичку для УНО та „Нового Шляху" в висоті 950 дол. і переписав свій уділ в 340 дол. на потреби Крайової Екзекутиви Українського Національного Об'єднання, яка цей тижневик видає.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1970 РОКУ

НОВІ ВІДДІЛИ

Засновано наступні нові Відділи УНСоюзу:

1) означений черговим числом 403 з осідком у місцевості Принс Адберт, Саск., Канада,

2.) означений черговим числом 447 з осідком у місцевості Тамсон, Ман. Канада,

3) означений черговим числом 505 з осідком у місцевості Кенора, Саск., Канада.

Департамент Молоді

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Вовк Ярослав, Івашків Софія М., Форгач Михайло І.
38 Вільчик Юдита М.
60 Кін Камп Л.
85 Панко Іван Н.
96 Гасис Володимир А., Сіяк Григорій М., Христофор М.
102 Бобечко Христофор Я.
105 Фамуляк Анна.
106 Капко Богдан П.
120 Варго Андрея М.
125 Громяк Ярема М.
146 Шпорлюк Веніямин В., Лариса, Михайло А.
155 Полока Михайло І., Степан А. мол.
163 Яцків Богдан Я.
173 Гинанська Олександра Д.
183 Веррі Гвен Д., Синді Р.; Канакіс Анна М., Гусак Микола С.
204 Віраковський Ярослав, Черняк Ігор А.
217 Воляк Данило.
220 Вовчук Михайло Р.
221 Матвій Еді Б., Рікі Т., Ярослав Е.
231 Касто Яким.
238 Нагабедіян Цинтія А.
243 Гайдук Андрій І., Карлсон Михайло Р., Решетар Христофор С.
268 Чаплинська Лідія М., Рената С.
270 Самулка Анастасія М.
271 Рілій Давид І.
284 Сімен Каролина П.
285 Пилишенко Катря, Орися.
292 Сташків Ричард М.
325 Бреславська Кетлін.
327 Бреннан Иосип В.
336 Пасельська Марія.
340 Квасно Клявдія.
346 Хандрицька Маргарита.
353 Віганський Тома.
383 Біркгед Каролина А.
388 Кізюк Степан Р.
403 Васараба Дейлі Л.
423 Бридун Ірина, Мирослава; Морозовська Лідія 2, Ярослава 2.
426 Мейнпа Марта Н.
443 Альбанський Олександра, Павло,
444 Трщук Роберт В.
447 Герасимович Михайло Е., Софія С.
473 Ковальчук Наталя.
481 Нечипір Степан М., Ющак Іванна М.
484 Смик Андрій О.
486 Лисенко Степан.
493 Войтюк Донна М.
505 Волощук Дениса А., Гурський Донаван Ф., Марцінків Григорій А., Гвенделайна А.; Марчинко Джейсон Т., Прочера Анастасія, Вартлі; Руснак Яким І., Цюпа Вейн Г., Венді А., Весті Г.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

106 Косовська Анастасія К.
117 Крупка Єва.
120 Деленко Дениса І.
141 Зевалд Вольфганг.
147 Гелетканич Богдан.
163 Левицький Микола В.
194 Губенко Оксана, Сокіл Олексій В.
220 Вовчук Антін М.
221 Глюс Богдан, Володимир; Маркевич Віра Л., Толочко Богдан.
233 Ратич Євген П. 2.
291 Пелех Тома Г.
347 Торговець Ольга.
350 Хома Андрій В., Каролина, Катерина, Петро, Степан Л.
364 Колодій Христина А.
373 Парк Віктор Г.
375 Вовк Любомир, Осип.
422 Боянюк Василь С.
445 Гикавий Павло.
497 Форемський Богдан.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

106 Кулик Євген Я.
113 Медвідь Іван М., Лесліс А.
174 Кордибан Антін, Григорій, Марія, Юлія.
222 Цегельский Роман Е.
240 Семерак Оксана, Ярослав Т.
367 Герула Володимир К. II, Каролина А., Маріянна Б., Нора Ф., Патерик М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:

75 Петрів Пилип.
444 Вербицька Патрикія А.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

11 Федаш Петро мол.
32 Гейко Павло, Степанія.
58 Немежицький Анна, Віра, Володимир, Микола, Михайло.
63 Олінгер Ширлі А.
94 Хжеска Ричард А.
100 Крук Анна Р.
115 Бандурка Павлина М.
120 Деланко Тимофій.
121 Сіра Джоді Л.
132 Голок Марко, Пенковський Едвард Л.
147 Сікорська Степанія А.
153 Колосенко Анастасія, Почапська Віра.
161 Станасолович Тамара М.
266 Коваль Юстина.
268 Волощук Михайло, Олександер, Христина М.; Логин Леся А., Лідія.
418 Ващук Христина В.
427 Черкес Даяна М., Ірина Е.
434 Галавешка Наталя.
440 Тупись Богданна Н. 2, Ярослав.
451 Вагнер Марлена, Степан; Нікфорд Донна, Еліза, Марко.
462 Гриневич Михайло А., Надія; Калинович Василь.
495 Скочиляс Анна Л.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

61 Медвідь Іван М., Лесліс А.; Скубяк Гері А., Дарил Е.
175 Голуб Павло Е.
251 Семерак Оксана, Ярослав Т.
360 Кордибан Антін, Григорій, Марія, Юлія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:

7 Кріль Шарон.
42 Ман Яким Г., Мютер Іванна І., Шевчук Орися.
90 Черапан Донна М.
91 Кочірка Михайло І.
127 Хомин Анна О., Швець Ярослав.
144 Васалинко Єлисавета Є.
173 Щирба Євстахій Ю.
233 Левицький Володимир Я.
240 Михалевич Лев В.
284 Петришин Маріянна.
297 Шелестяк Павлина М.
346 Кавaць Віра М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

33 Грод Василь М.
52 Фуйчак Іванна, Олександра.
106 Косовська Анастасія К.
117 Крупка Єва.
141 Зевалд Вольфганг.
147 Гелетканич Богдан.
163 Левицький Микола В.
170 Команецька Лідія Л.
180 Дейвенпорт Зузанна М.
184 Нагірна Богданна.
217 Вовк Марія.
220 Вовчук Антін М.
221 Глюс Богдан, Володимир; Маркевич Віра Л., Толочко Богдан.
291 Пелех Тома Г.
347 Торговець Ольга.
350 Хома Каролина, Катерина Р., Петро Р., Степан Л.
356 Гірняк Петро, Данків Иоахим, Карін, Маріянна; Підвізна Степанія.
364 Колодій Христина А.
373 Парк Віктор Г.
375 Вовк Любомир, Осип.
379 Голик Іван, Розалія.
422 Боянюк Василь С.
497 Форемський Богдан.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Догерті Пилип Фр., Ульрих Данило Р.
8 Оліяр Теодор мол.
14 Духнич Богдан В., Магаляс Марія Хр.
15 Залуцький Ігор.
16 Смолій Михайло І.
20 Гуран Ірина.
36 Васкукинас Михайло Ф.
39 Середович Марко Ю., Шушняк Іван мол.
47 Процюк Ірина.
52 Павлівська Галина О.
54 Кизик Марта Р.
57 Вілинська Степанія А.
97 Приймак Анна, Василь.
102 Гадомський Михайло И.
131 Кузьмин Роман Л., Щудло Степан В.
142 Филик Катерина.
145 Запоточна Іванна.
156 Майкклітіс Алвин М.
163 Головата Ольга О.
174 Прокопович Христина.
194 Варна Марія.
217 Сулима Ігор, Ольга.
220 Кізяк Левдокія Л., Маланчук Дарія Сокоч Ірина, Люба.
238 Мороз Христина П.
239 Мелько Франціска Є.
240 Собчак Петруся М.
245 Дяків Марія.
248 Огар Володимир Гр.
254 Єдзіняк Кетлін.
266 Судоль Лев І.
277 Гриньків Степан, Коваль Марія, Степанія; Шкірка Богдан, Михайло; Шподарунок Зенон.
290 Блажків Ігор.
292 Гузиляк Володимир М.
293 Ластовецький Роман.
304 Теребас Данило І.
336 Мельничук Дмитро Ст.
352 Венчак Катерина Ю.
356 Вогуніс Роман.
360 Антонишин Лідія.
361 Воробець Богдан.
367 Влищак Цинтія, Леник Євген, Оксана; Лещинський Дмитро, Марія; Петрик Ярослав.
379 Гриців Анна Ст., Куріца Ігор, Черевайко Микола.
385 Лісович Богдан Д.
399 Сосенко Юрій.
414 Благодатний Григорій мол., Геріпоник Лорейна К.
427 Смеречанська Каролина Д.
432 Боровець Марія, Винничук Наталя, Ребрик Христина Р., Романиш Христина Г.
436 Вовк Марія.
448 Перейма Павло Я.
455 Баран Андрій.
464 Луцик Іван К.
472 Мицик Роман І. Д.
473 Стельмажук Андрій.
484 Гук Зиновій Б.
497 Грищук Ярослав.
498 Климко Віра.
500 Масюк Андрій Б.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

11 Кокус Мартин Т.
39 Семчишин Юрій О.
56 Вітенко Марлена А.
91 Забіла Павлина А.
94 Демчина Володимир Д.
96 Гопфер Марлена, Король Кетлін А., Сулик Каролина А., Ярослава.
106 Тринзолин Адам, Чайковська Лариса.
182 Сорочинський Іларій, Ростислав.
183 Кроковська Лідія А.
221 Кутко Любомира, Ростислав; Миронців Іван, Юркевич Роман.
240 Семків Надія В.
248 Огар Володимир Гр.
292 Ціко-Ткач Євгенія.
296 Доманський Данило, Люіза А.
300 Гінкле Роман Ю., Глухман Катерина М.
301 Заяць Розамарія.
317 Кіт Микола.
336 Шемечко Богдан.
353 Василюк Василь Е. Д.
355 Дулькан Анастасія А.
364 Брездун Анна.
367 Сорохтей Іванна А.
370 Березовський Володимир мол.
390 Пастернак Михайло І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

20 Набожняк Мирон Р.
355 Гасяк Петро С.

Департамент Дорослих

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

5 Івашків Євгенія, Коваліський Степан, Ляхович Маргарита А., Форгач Альфред, Варвара, Марія, Розалія.
7 Кріль Шарон.
13 Терлецький Василь мол., Філяк Анна.
14 Дідик Володимира Т., Магаляс Марія К., Федун Іван, Лотта.
16 Смолій Михайло І.
20 Савицький Теофіл.
25 Коленська Любов Л.
36 Ващук Христина Б.
37 Романо Михайлина Р.
39 Луцак Степан, Миколаєсич Ірина.
42 Дубровна Ільона, Камінська Ольга, Ман Яким Г., Ілейна І.; Мютер Іванна І., Шевчук Орися.
57 Білинська Степанія А.
59 Вунегру Андрій, Гуменюк Степан, Анна.
75 Якимович Степанія.
82 Омельченко Лідія, Шашло Галина.
83 Зикул Дмитро М., Козуб Анна.
86 Корсунь Ангелина, Куйбіда Юстина.
90 Черепан Донна М.
91 Кочірка Михайло І.
94 Курило Богдан, Мусик Павло 2.
102 Вілліс Ричард, Ірина.
105 Фамуляк Ірина.
106 Вудзан Ольга, Ковалів Семен, Явна Анна.
120 Бацько Анна С., Варго Роберт М.
123 Білоскірка Микола, Севенський Франко Е. мол.
125 Громяк Іванна.
127 Хомин Анна О., Швець Ярослав.
136 Стехнович Юрій.
137 Плечан Михайло, Пращик Григорій.
144 Василинко Єлисавета Є.
145 Лучко Анна.
146 Боровський Віктор, Володимир, Олександра; Шпорлюк Роман, Марія А.
147 Горбовий Петро, Лепета Марія, Савка Степанія.
153 Квасницький Любомир.
155 Чумер Кетлін М.
158 Польний Петро, Анна.
161 Дяківський Іван, Кудра Микола.
163 Яцків Йосип.
165 Воггон Ольга Е.
171 Бол Донна.
172 Слвивка Марта.
173 Корженівський Орест, Малецький Богдан, Щирба Євстахій Ю., Олена С.
174 Томків Зиновій М. 2.
183 Гусак Володимир Ю., Денис Р.
184 Храплива Олександра В.
191 Наболотна Олена.
203 Зимна Христина.
204 Віраковський Богдан, Маргарита; Чадшай Роман.
210 Базиляк Гаролд.
214 Сухоручкіна Марія, Шібелбейн Едмунд, Тереса.
217 Вовк Марія, Воляк Юлія, Сулима Емілія.
220 Брицький Василь, Кізяк Володимир, Віра.
221 Мазник Іван, Катерина; Осташ Зенон, Пелех Василь, Стецишин Зеновія, Сточанин Ярослав, Степанія; Тимцюрак Ярослав А.
224 Шван Іван, Марія.
233 Левицький Володимир.
234 Коваль Ольга.
240 Баран Володимир, Гупаловський Петро, Михалевич Лев В., Мудрак Василь, Марія; Хрін Іван.
253 Гайовий Микола, Максимів Михайло.
265 Коцюбка Роберт.
270 Іваницький Михайло, Островський Степан, Федів Іван.
271 Витрва Анна, Чапко Марія.
274 Лопушанський Микола.
277 Береза Володимир, Іван; Гафткович Ольга, Козовик Михайло, Смит Григорій Е., Якимів Іван.
281 Дворський Микола, Емілія.
284 Петришин Маріянна.
291 Гузіль Григорій В. мол.
297 Шелестяк Павлина М.
316 Турянський Ярослав В.
324 Кузів Ольга.
325 Круг Олена К., Панасюк Ірина.
332 Десятник Іван, Ілейна.
336 Моррізон Христина.
340 Куазко Елпідіфор, Олена.
343 Дучина Вонніс А., Смит Степанія А., Стрікленд Патрикія М.
344 Кульматицький Євстахій.
345 Амброзяк Ольга.
346 Городиський Зоріян І. 2, Кавaць Віра М., Чопко Богдан.
352 Брохет Микола.
353 Віганський Тимко, Лаба Микола 3.
361 Лапчак Євген, Стеткевич Марія.
369 Колтонюк Карін.
375 Лацик Володимир, Пільгуй Євген, Посполита Василь.
379 Кукурба Розалія, Семків Петро, Марія; Товарницький Дмитро.
383 Процик Володимир.
385 Дудинський Мирон.
403 Бараницький Методій Д., Васараба Марія, Шарон М.; Березовський Євген, Олександра, Ольга; Сенько Петро П., Лорейна Е.
406 Фаріон Іван М.
407 Пахолок Иосип, Марія.
414 Антоняк Ольга, Вальницька Віра С., Зачко Софія, Каррано Роман А.
422 Кузів Євстахій, Олена.
423 Бридун Марія, Морозовський Карпо, Степан, Телма.
426 Кінах Богдан.
430 Лонґело Петро, Катерина М.
438 Франт Марія.
441 Марцин Франціска Т.
443 Альбанський Петро, Иосипина; Балита Марія, Кульчицький Михайло.
444 Вербицька Єлисавета І., Тріщук Лаврентій.
447 Герасимович Михайло, Іванна Л., Марта.
456 Криспин Іванна.
462 Дашко Федір.
472 Матвіішин Юрій А.
473 Кальба Марія, Олена; Конанець Анна.
481 Нечипір Євген М., Ігор Е., Софія.
484 Смик Олександер.
488 Микита Дмитро.
493 Войтюк Орест.
502 Вагнюк Василь.
505 Волощук Петро, Вонсяк Аллан, Зелинський Карло, Дора; Кийовський Євген Е., Лазурко Оксана, Ортинський Павло, Прочера Иосип Р., Цюпа Василь.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Від.:

9 Бендер Олена Д.
15 Бабяк Любомир, Ярошевич Євген.
32 Кулик Петро*.
39 Кравс Володимир.
63 Колаковський Иосип Л*.
106 Палій Марія.
112 Крупка Михайло, Роберт Б*.
127 Джіярдіно Марія.
153 Дейчаківська Віра.
175 Білик Теодор І.
183 Чорна Емілія.
194 Губенко Микола, Оксана; Гусяк Романа Н., Ільків Іван, Михайло, Вальтраудa; Юзьвин Иосип.
221 Васараба Наталя, Маркевич Віра, Ременюк Степан*.
238 Карапетіян Лев І.
285 Пилишенко Василь*.
301 Лонг Валентина, Матулко Ілля, Тамара; Паславський Юрій, Віра.
324 Чопко Богдан*.
336 Білий Володимир*, Іван С*.
346 Гіщинський Степан, Гурко Степан.
350 Хома Андрій*, Маделайна К.
354 Далматов Микола.
379 Ваків Василь.
407 Зубрицький Юліян.
418 Ґерчук Іван*, Еліяшевська Ольга.
422 Кульчицький Богдан.
423 Качерепа Чеслава.
430 Войтович Филина, Семків Зенон.
437 Костів Іван, Єва.
449 Кононюк Микола*, Христина.
456 Бразиян Мирослав*, Орелянна.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Від.:

5 Бойко Степанія.
28 Кусень Володимир.
106 Кулик Лев, Агафія.
113 Медвідь Мирон*, Скубяк Марія, Шрамовят Анна.
155 Павлишин Наталя.
214 Чала Ольга.
239 Бойкович Андрій, Марія О.
240 Семерак Степан, Марія.
277 Рудзінський Олександер, Олександра.
287 Ворис Иосипина.
367 Герула Грейс А.
419 Попіль Надія.
430 Ковальчин Михайло*, Ірина.
473 Недошитко Катерина.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

39 Возняк Анна, Ступницький Теодор, Марія.
47 Пукшин Яким*.
75 Пронів Василь.
157 Гнитка Андрій.
245 Мицик Орест.
261 Стахнів Андрій.
292 Лободоцький Олександер.
305 Дубицька Неніля.
346 Иозефів Петро.
361 Лебда Лідія А.
434 Мартин Микола 2*.
444 Смиснюк Євген*.
445 Сітка Ольга.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

22 Скодин Михайло.
27 Лісевич Олександер.
32 Воднар Михайло*, Гейко Іван, Ольга; Марчиха Іван.
42 Віляк Катерина, Новацький Богдан*, Володимир*.
78 Серафимович Ольга.
113 Робертсон Василь Р*.
120 Вараник Каролина А.
121 Серра Иосип Ю.*, Маріянна І.
130 Малець Богдан.
132 Пенковська Маргарита Є.
133 Кальба Юрій П.
153 Почапський Иосип, Софія.
155 Гретсон Юрій*.
158 Бабська Емілія.
161 Мур Каролина А., Станасолович Семен*.
174 Площанський Роман*, Ярослав*, Софія.
183 Гаврилишин Марія.
194 Загайкевич Володимир, Шейла; Заяць Марія, Сокіл Олексій, Стахів Матвій.
221 Кулина Анна М.
240 Райца Петро*, Самокишин Богдан*.
252 Осадчий Дмитро.
266 Коваль Єлисавета А.
270 Липка Тома І.
277 Коваль Розалія.
301 Гнитка Андрій*.
319 Діллов Патрикія Р.
325 Таран Володимир С.
345 Луцик Юрій Р., Леся, Ольга.
346 Адріянович Володимир, Пришляк Юрій*.
361 Вогдан Карло., Лілiяна М.; Бойдуник Аріядна, Карпінський Юрій С., Стецик Степан.
367 Крупа Євстахій, Степанія.
368 Угляр Наталя.
406 Єк Роберт І*., Іванна М.
407 Хамуляк Леся.
423 Бернацький Володимир, Гарасовський Остап, Голубович Юрій, Євгенія, Наталя, Христина; Гуйван Любомир*; Задор Нестор, Іванів Андрій, Ліщинський Маркіян*, Маркенич Олександер 2, Ан; Панчук Ярослав.
424 Візекрканюк Лідія, Матісько Володимир, Софія.
428 Гала Володимир П*.
430 Крепач Павлина, Урбан Лорета.
431 Пилипів Марія.
432 Шлапак Ізидора.
434 Гавалешка Остап*, Тетяна.
440 Люзняк Дарія, Христина, Тупись Ярослав*.
444 Кондра Євген*.
451 Вагнер Ернест С*., Єлисавета А.; Ременда Ширлі А.
456 Бразо Денис*.
462 Калинович Степанія.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

346 Городиський Зоріян І.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

12 Рудзінський Олександер, Олександра.
61 Медвідь Мирон*, Скубяк Марія, Стромук Юрій*, Олена; Шрамовят Анна.
93 д-р Слободянюк Віра.
133 Павлишин Наталя.
144 Ворис Иосипина.
153 Ковальчин Михайло*, Ірина.
251 Семерак Степан, Марія.
286 Кусень Володимир.
371 Гарасимович Степанія, Колянковський Ярослав*, Смольницька Лідія, Чала Ольга.
379 Войкович Андрій, Марія О.
432 Недошитко Катерина, Попіль Надія.
484 Кокодинський Лев.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:

2 Воргач Вірджінія.
15 Бабяк Любомир, Ярошевич Євген.
39 Кравс Володимир*.
59 Гуменюк Степан П., Анна.
76 Нагнибіда Людмила.
102 Дармохвал Розалія.
106 Палій Марія, Примак Софія.
117 Крупка Михайло, Роберт В*.
121 Джіярдіно Марія.
156 Купсик Едвард*.
171 Коннора Анна.
173 Лопатка Іван мол*.
175 Вілик Теодор І*.
183 Чорна Емілія.
194 Ільків Михайло.
221 Васараба Наталя, Маркевич Віра, Ременюк Степан*.
228 Свейгерт Ричард М*.
238 Карапетіян Лев І.
240 Кулик Текля.
242 Лещик Каролина, Клара.
257 Пітяк Тереса.
291 Кіснер Іван В*.
293 Ханенчук Анна.
301 Лонг Валентина, Матулко Ілля*, Тамара; Паславський Юрій, Віра.
325 Крук Володимир*.
334 Чопко Богдан*.
337 Лазоренко Марія.
341 Новальковська Марта Р.
350 Черковська Анна.
354 Далматов Микола.
356 Дидик Василь, Підвізна Лідія, Солонинка Євстахій.
375 Вовк Осип*.
379 Ваків Василь*.
383 Процик Володимир*.
402 Головатий Степан*, Дмитрич Марія А.
407 Зубрицький Юліян.
412 Колоська Ольга.
418 Еліяшевська Ольга.
423 Кобись Андрій.
427 Чорний Василь Е*.
430 Войтович Павлина.
432 Вахнянин Юрій І.*, Федак Петро.
437 Костів Іван, Євдокія.
449 Кононюк Микола*, Христина.
462 Дашко Федір*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

5 Ганчук Степанія.
7 Гладиш Петро*.
15 Негребецька Ольга М.
20 Савицький Теофіл.
21 Вукгінгем Марія.
23 Вінковська Катерина, Петрів Анна.
39 Діцьох Степанія, Кущьо Олекса, Назаренко Сергій.
65 Д-р Граб Роман, Ольга.
67 Далесьо Юлія.
70 Срамович Самійло І*.
83 Боячук Юрій*.
94 Ціс Олексій.
97 Приймак Петро, Катерина.
107 Долошицька Ілліна А.
117 Янчинська Анастасія.
156 Фідик Кеннет И.*, Мирон*.
158 Левицький Осип.
163 Богатко Іван*, Варварюк Назар*, Волянюк Володимир, Кулька Михайло, Сідорський Микола, Хромяк Василь, Марія.
171 Артеменко Анна, Шпак Дмитро І*.
184 Храплива Олександра.
192 Гула Катерина, Розалія; Крижановська Ярослава.
204 Левицький Микола*, Ющук Михайло.
220 Кізяк Віра, Володимир; Маланчук Петро*, Ольга; Перхач Євген, Пітула Ольга, Сокач Софія.
221 Попп-Перцак Степанія.
224 Шван Іван, Марія.
233 Бучинський Микола, Марія.
240 Варан Володимир, Анна; Вирста Станислав, Анна; Голик Катерина, Гупаловський Петро, Анна; Карась Григорій, Криськів Марко*, Катерина; Крутиголова Володимир*, Марко; Мудрак Василь, Марія; Озарко Іван, Оліяр Іван*, Семків Марія, Сліпець Іван*, Стецик Дмитро, Марія; Стецик Анна, Сивий Микола, Анна.
245 Штендера Марія.
257 Гнип Іван*.
277 Гафткович Ольга, Процьо Степан, Романів Яким, Тесля Володимир*, Шкірка Іван*, Марія.
283 Данглер Клара С.
285 Ванша Леонід.
287 Д'Алесандро Віра.
290 Террі Олена Ц.
304 Войчак Андрій, Юрій Дж.*; Решетило Михайло, Саміло Микола, Олександра.
324 Бурштинський Осип.
325 Малаховська Павлина, Самокішин Іван.
361 Воробець Теодор*, Анастасія; Ямевчук Іван.
364 Мельник Анна.
367 Лещинський Петро*, Пелагія; Петрик Іван, Надія.
372 Геча Дамян*.
375 Брикович Теодосія.
379 Томків Теодор.
385 Гринда Василина.
397 Гула Степан*, Голуб Степан*, Філь Ірина.
414 Благодатний Григорій*, Дідов Єва.
430 Д-р Кострубяк Дмитро*, д-р Дарія; Стерцак Іван, Степанія.
433 Копистянська Марія.
441 Козира Зенон Е.*, Ігор Ю.*, Тарас В.*; Сиротюк Катерина, Тарнавський Мирон В.*, Чолій Богдан Н.*, Петро.
452 Саліта Павло мол*.
454 Гандзюк Дмитро*.
455 Алиськевич Роман*.
458 Голінеі Мирослава.
460 Горний Роман С*.
466 Демянів Юрій*, Нога Григорій*, Щур Степан*.
469 Піх Іван.
472 Держко Евстахій*, Ірина.
481 Сива Іванна.
488 Шеремета Теодосія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

13 Кравзе Єва.
14 Кузів Дмитро*.
15 Залуцька Мирослава.
22 Анджеліко Леона.
42 Коваль Станислав*, Фенканин Андрій, Зузанна.
45 Вурбан Анна.
47 Завала Олена О., Яновяк Ольга.
53 Головатий Дмитро*, Ольга.
81 Воднарук Ярослав.
94 Дрогомирецька Марія.
100 Бабяк Василь.
102 Філіпов Ольга Г.
106 Ковалів Семен*; Тринзолин Іван*, Текля; Чайковська Катерина.
111 Гуцул Едвард Р*.
127 Головата Софія, Дергак Зенон*, Завадівський Данило*, Лащук Лариса, Перейма Ореста М., Регула Василь, Павлина.
128 Швець Марія.
131 Мазар Павло, Павлина.
137 Астук Максим*, Плечан Михайло*, Пращик Григорій*, Труш Іван.
153 Стерчо Ірина.
155 Мельник Іван, Катерина.
157 Хома Петро.
158 Кучерська Лідія.
163 Міх Василь, Катерина.
170 Дзюбинський Михайло.
182 Ковалик Платонида, Сорочинська Олена.
183 Казієвич Богдан Л., Ігор І*.
190 Кобилянський Антін*, Евгенія, Дженіс.
217 Сулима Микола.
220 Датяк Августин Дж.*, Яремчук Богдан.
221 Бегін Петро, Гнатиско Микола, Марія; Кутко Анастасія, Міронців Лев*, Анна; Ровенець Всеволод, Руснак Юрій, Струс Микола, Чубатий Петро, Юркевич Василь, Як Зіна.
240 Варелия Ангелина, Грен Іван*, Крутоголова Иосип, Меланія; Мозіль Дмитро*, Олексів Євгенія, Семків Богдан.
254 Романишин Михайло*, Анна.
257 Савеленко Анатолій В., Марія.
260 Мацук Марія.
270 Островський Степан*, Ольга.
277 Романів Ксеня.
287 Кутько Богдан, Полегон Марія В., Ференцевич Роман*, Юрій Е*.
289 Адамчук Степан.
290 Влашків Володимир*, Анна.
291 Ганич Микола*, Фелікса.
292 Івасюк Дмитро.
293 Ластовецький Павло*, Текля.
301 Заяць Олена.
304 Вайко Андрій*, Іскало Іван, Решетило Павлина, Терех Дмитро*, Людмила.
316 Мейрат Анна Н., Новак Роза К.
324 Пасічник Ольга.
337 Зелінська Раїса.
343 Бочар Джені О.
349 Пужик Текля.
352 Гілевич Микола.
354 Костів Іван.
364 Ваюн Анна С., Брездун Ольга.
367 Леник Василь.
370 Березовський Володимир, Данило Василь*, Люба.
379 Дибайло Іван*, Гаврон Павлина, Галамай Іван*, Станислава; Ковалевич Іван*, Кохан Василь, Куріца Олександер, Степанія; Петричка Степан, Стефанів Текля.
397 Гайдучок Олімпія, Домбчевська Ірина, Дядинський Костянтин*.
399 Зафицька Лідія, Пундур Осип.
436 Белобаба Едвард*.
466 Бущак Іван.
472 Горчинська Іванна Т.
475 Городецький Андрій, Дарія.
481 Салій Зузанна.
487 Янович Іван В*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА ЧАСТИННО ВИПЛАЧЕНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

341 Косіковський Олекса.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:

192 Ліщинський Зенон*, Ольга.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:

8 о. Богатюк Теодор.
21 Онфенка Дмитро.
22 Ведки Володимир мол*.
25 Притуляк Денис.
35 Ламацький Матвій*.
62 Відей Іван*.
67 Івах Теодор.
70 Кушнір Володимир 2.
90 Солоп Марія.
96 Тимус Григорій 2.
105 Цибак Катерина.
107 Міндок Петро.
112 Різун Параня 2.
114 Процюк Олекса.
121 Воднар Анна.
127 Вула Ілля, Стефанюк Дмитро 2, Тимкович Евген.
129 Кузьма Степан.
146 Головчак Едвард Г*.
151 Вагнер Катерина.
155 Добрянський Василь*.
158 Дубовецький Петро.
163 Піхоцький Павло.
167 Бурак Катерина.
174 Горпенюк Іван.
179 Владика Микола Ф*.
192 Попель Розалія.
204 Бакун Павло*, Дорош Катерина.
206 Кучерявка Петрунеля.
217 Вітенко Володимир 2.
221 Вислоцька Надія.
223 Пельчар Анна.
230 Чижовський Юрій*.
235 Варна Давид.
239 Вольф Михайлина.
253 Зварич Анна.
263 Метик Михайло.
267 Петришин Олекса*.
275 Гречин Михайло.
277 Ковальський Антін*.
280 Пронко Марія.
287 Гнатко Марія.
288 Гойсан Марія.
292 Дутка Адам*.
293 Дикий Михайло.
300 Вархола Андрій.
312 Соловінський Іван.
322 Сурма Христина.
333 Вутрій Катерина.
339 Сорока Іван.
350 Городиський Антін.
353 Якубів Михайло*.
368 Осадчук Михайло.
371 Савойка Любомир.
434 Зальопана Марія Н.
445 Коваль Михайло 2*.
469 Фенка Лена.
472 Сасвич Роман.
478 Калущак Юрій*.

Акцидентове Забезпечення

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:

10 Ястребов Сергій.
34 Сеньків Роман, Еріка Дж.
106 Герич Анна, Заброський Олекса Дж.
120 Ваць Володимир.
123 Вілоскірка Марта С.
130 Андрущко Володимир, Кравченюк Степан.
136 Стехнович Юрій.
146 Воровський Віктор, Шпорлюк Марія А.
158 Польний Петро.
172 Кульчицький Ігор.
173 Щерба Евстахій Дж.
174 Томків Зеновій М.
175 Кольберт Петро Г.
210 Газиляк Гаролд.
211 Баран Володимир, Тарас; Караванович Михайло.
214 Щібельбейн Едмунд.
221 Пелих Василь.
233 Ваюрчак Юрій.
277 Смит Григорій Е.
278 Соле Іван мол.
324 Ставничий Борис.
327 Вілий Володимир.
340 Куазко Елпіфідор, Елена; Мацюк Микола, Марія; Рамірез Вилсон, Рівера Гумберт Рамос Л.; Телех Тетяна.
344 Кульматицький Евстахій.
353 Віганський Тимко.
375 Мальковський Генри, Посполита Василь.
403 Васараба Олекса, Марія, Шарон Ді; Березовський Евген, Ольга, Сандра; Сенько Петро П., Лорейн Е.
406 Мартинюк Юрій М.
423 Бридун Марія.
426 Смалець Микола.
430 Ольховецька Марія.
438 Пращик Евгенія.

(Закінчення на стор. 6-ій)

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНС:

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30 вересня 1970 р.:)	25,915	59,384	3,951	89,250
Активні члени:				
Приріст у жовтні 1970 р.:				
Нові члени	83	232	71	386
Прийняті наново	30	60	6	96
Прийняті з перех. листами	15	21	4	40
Зміна кляс забезпечення	2	16	—	18
Прийняті з Департ. Молоді	—	—	—	—
Разом:	130	329	81	540
Убуток у жовтні 1970 р.:				
Суспендовані члени	49	101	33	183
Відійшли з перех. листами	11	24	4	39
Зміни кляс забезпечення	2	16	—	18
Відійшли до дорослих	15	—	—	15
Померли	2	67	—	69
Вибрали грошові звороти	36	62	—	98
Відійшли з випл. п. сум. заб.	82	135	—	217
Виплатили вповні вкладки заб.	34	134	—	168
Відійшли на част. випл. заб.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. заб.	—	2	—	2
Разом:	231	542	37	810

Члени, які виплатили вкладки:				
Приріст у жовтні 1970 р.:				
Виплачене забезпечення	34	135	—	169
На безпл. продовж. забезп.	22	44	—	66
Разом:	56	179	—	235
Убуток у жовтні 1970 р.:				
Померли	1	6	—	7
Вибрали готівку	22	29	—	51
Привернені в активн.	5	21	—	26
ВИГАСЛО ПРОД. ЗАБ.	5	5	—	10
Разом:	33	61	—	94
Разом усіх членів УНСоюзу: з кінцем жовтня 1970 р.:	25,837	59,289	3,995	89,121

УВАГА!

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекорд. звіті за жовтень 1970 року суспендованими можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв з виїмком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж жовтня 1970-го року взяли переходові листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

Володимир Сохан
Заст. гол. предсідника
і рекордовий секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА У.Н.СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЖОВТЕНЬ 1970 РОКУ

Прибутки:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	156.10
2	157.39
3	98.61
5	1,664.52
6	266.29
7	335.53
8	1,500.48
9	205.84
10	154.00
11	143.35
12	216.58
13	881.54
14	1,705.43
15*	1,454.36
16	436.70
17	234.37
18*	184.75
19	276.68
20	595.47
21	274.10
22*	1,303.20
23	260.29
24	83.99
25	1,977.77
26	7.09
27	958.47
28	87.65
29	151.15
30	61.41
31	56.25
32	1,112.72
33	344.53
34	209.49
35	405.61
36	237.60
37	558.03
38	639.53
39	1,858.62
40*	71.93
41	28.42
42	2,487.60
43	93.66
44*	67.20
45	1,233.88
46	92.13
47	463.40
48	145.00
49	327.29
50	109.78
52	203.37
53*	677.64
54	276.36
55	599.32
56	148.81
57	755.15
58	99.32
59	1,237.75
60	131.54
61	21.17
62*	145.11
63	2,129.87
64	241.54
65	348.78
66	43.05
67	450.98
68	61.57
69*	459.73
70	727.05
72	28.03
73	78.90
74	41.82
75	665.64
76*	1,422.89
77	25.32
78	424.19
79	39.81
80	112.20
81	141.55
82*	1,155.50
83	890.73
84	202.80
85*	390.18
86	209.60
87*	182.35
88	875.30
90	343.59
91	214.94
92	29.40
93	379.29
94	1,461.08
95	50.88
96*	1,469.40
97	298.87
98	70.06
99	164.03
100	154.97
102	1,119.90
103	186.19
104	390.05
105	524.83
106*	1,142.89
107	163.55
108	134.02
109	177.50
111	31.21
112	344.88
113	369.09
114*	1,636.99
115*	474.43
116	493.45
117	110.59
119	103.19
120	996.96
121	563.77
122	44.26
123	311.13
124	164.67
125*	1,223.47
126	128.48
127	1,215.35
128	298.19
130*	378.22
131*	937.47
132	121.18
133*	1,995.46
135	6.93
136*	169.35
137	313.27
138	60.31
139*	158.90
140	174.22
141*	18.43
142	345.82
143	75.23
144	264.13
145	152.71
146	198.65
147	1,380.75
148	66.00
149	189.25
150	297.97
151	453.05
152	64.16
153*	6,623.96
155	1,852.16
156	690.36

Відділ	Заплатив
157	103.69
158	190.45
161	1,220.59
163*	1,108.01
164	259.33
165*	491.33
167	156.90
168	506.94
169	63.74
170	1,327.04
171	863.10
172*	426.00
173	820.63
174	1,404.26
175	550.14
176*	979.56
177	414.02
178	321.35
179	141.67
180	480.42
181*	300.68
182	827.34
183	707.55
184	284.74
185	36.58
187	73.27
190	32.70
191	1,617.57
192	337.89
193	18.38
194	2,479.12
195	13.41
196	18.80
197	5.63
199	23.02
200	679.00
201	15.58
202	22.59
203	151.60
204	2,092.81
206	720.39
207	25.54
208	44.76
209	51.50
210	118.07
211	202.59
212	83.67
213	455.69
214	231.77
215	28.50
216*	1,906.13
217	1,306.65
219	906.17
220	1,449.65
221	3,408.81
223	232.98
224	134.13
225*	25.68
226*	578.16
228	12.02
230	1,372.92
231	262.58
233*	719.13
234	755.45
235	323.53
236	298.52
237	159.60
238*	2,134.68
239	553.86
240	2,407.01
241	62.16
243	141.78
244	11.85
245	603.13
248	65.89
251*	532.22
252	199.09
253	138.65
254	778.23
256*	577.75
257*	2,139.46
258	109.34
259	391.93
260*	212.55
261	295.23
263	22.12
264	59.65
265	184.16
266	1,526.46
267	586.72
268	686.65
270	920.65
271*	397.36
272	3.78
274*	522.40
275	93.98
276	734.45
277	2,445.90
278	137.61
279	45.42
280	78.72
281	536.75
282	125.53
283	427.61
284	483.11
285	167.23
286	307.93
287*	1,883.37
288	133.80
289	437.93
290	280.58
291*	805.91
292	2,961.85
293	516.50
294	20.88
295	550.51
296	331.19
297	89.13
299	80.48
300	87.96
301	339.62
303	71.30
304	557.65
305*	1,063.20
306	113.54
307	538.61
308	121.16
309	34.23
310	127.53
311	76.92
312	51.99
313	59.27
316	1,902.88
318	80.39
319*	235.97
320	660.17
321	461.58
322	135.49
323*	531.05
324	236.21
325*	1,252.50
327	899.65
330	441.11
331	139.32

Відділ	Заплатив
332	276.74
333	160.31
334*	1,157.92
335*	220.27
336	1,514.90
337	955.05
338	350.70
339*	265.93
341	987.93
342	334.31
343	359.70
344	485.51
345	800.32
346	1,521.89
347	255.36
348	662.13
349	769.99
350	630.15
351*	123.54
352	625.99
353	786.77
354	261.92
355	158.26
356	416.53
357	29.43
358	277.56
360	419.25
361	2,990.30
362*	335.82
363	75.29
364	1,054.82
365	24.63
367	1,992.78
368	150.72
369	138.30
370	378.19
371	1,471.10
372	653.34
373	93.12
375	1,280.77
376*	50.20
377	2.45
378*	45.70
379	3,400.51
382	86.39
383	467.43
385	1,242.98
386*	572.15
387*	601.04
388	281.53
390*	73.75
391	111.06
392	1.86
393	160.56
394	90.35
395*	30.10
397	1,777.29
399	800.94
401	9.49
402*	910.04
404	351.64
406*	1,063.48
407*	1,543.36
408	302.57
409	163.91
410	92.61
411	305.01
412	86.03
413	228.09
414	1,323.04
415	26.79
416*	56.50
417*	306.52
419	150.72
422	954.92
423*	1,935.01
424*	166.97
425	107.59
426*	306.94
427*	1,242.89
428	72.66
429	41.61
430	1,467.15
431*	241.18
432*	12,756.94
433	306.33
434*	1,118.35
435*	13.98
437	1,034.31
438	48.99
439*	866.47
440	1,857.40
441	1,275.77
443	13.13
444*	615.70
445	1,122.11
446*	65.04
448*	535.80
450	298.89
451	909.62
452	393.04
453	27.44
454*	220.63
455	222.30
456*	619.82
457	1,075.76
458	170.23
460	991.48
461*	154.15
462	1,179.15
464	901.74
465	602.59
466	492.68
467	31.75
470*	262.60
471	1,349.84
472	640.02
473*	3,086.41
476	258.21
477	167.59
478	462.63
479	288.58
480	236.31
481	342.10
484	1,758.42
485*	75.74
486*	993.05
487	319.43
488	105.10
489*	86.31
490	178.95
491*	546.87
494*	544.48
495	580.94
496	97.61
498	1,033.99
499*	213.73
500	330.62
501	50.46
502*	274.64
503	463.12
504*	155.06
506	522.42

Вкладки зібрані від членів у всіх родах життєвого забезпечення $249,402.59

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив
5	26.20
6	36.00
8	5.70
10	2.45
13	78.80
14	45.40
16	6.15
17	18.75
19	31.00
20	3.20
21	17.00
22	74.40
25	38.25
27	15.15
29	4.60
35	141.75
37	1.35
42	64.50
47	11.00
49	61.50
53*	12.20
55	18.55
59	4.50
67	12.20
68	2.95
78	8.35
81	21.40
82*	37.10
83	20.90
85	11.00
90	5.55
93	6.50
94	22.60
96*	12.40
102	3.80
103	4.05
105	24.80
107	9.20
114*	1.50
115*	31.85
116	13.40
120	35.35
121	18.65
125*	69.40
128	9.20
131*	24.40
132	12.20
139*	1.10
142	2.75
146	1.95
147	5.90
150	11.20
153*	30.55
155	16.30
157	1.90
158	22.75
161	15.20
164	1.10
170	4.30
171	41.60
172*	54.90

Відділ	Заплатив
173	61.00
174	96.65
176	27.40
182	14.20
183	30.60
184	1.10
191	3.30
194	25.70
204	16.10
206	16.60
208	1.35
213	9.20
214	4.25
217	9.20
219	11.85
220	36.45
221	100.65
222*	3.95
226*	24.80
231	85
233*	28.25
234	33.70
235	21.40
238*	25.20
239	13.30
240	94.20
245	13.45
251*	5.00
254	1.10
257*	14.90
259	24.40
261	3.95
266	11.35
268	11.00
270	14.15
271*	1.95
277	40.55
278	8.20
282	85
283	22.70
287*	83.55
292	10.25
293	27.40
301	3.20
304	1.90
305	18.40
307	3.20
309	17.60
316	8.75
320	20.70
327	88.40
330	9.20
334*	8.60
336	43.20
337	38.60
338	2.45
344	22.40
345	52.15
346	29.30
349	125.65

Відділ	Заплатив
350	9.20
353	32.80
360	31.10
361	44.45
364	9.20
367	45.80
368	96
371	23.75
375	7.80
385	56.45
387*	16.80
388	5.65
393	9.70
397*	18.80
399	12.20
402*	34.60
404	12.20
407*	141.55
408	3.20
411	18.40
414	25.00
422	12.20
423*	8.75
424*	10.40
426*	26.40
427*	37.65
430	32.95
431*	14.00
432*	143.10
434	30.60
437	27.65
439*	7.95
440*	131.85
441	37.00
444*	34.40
445	34.20
446*	6.85
450	2.45
451	2.45
456*	118.85
458	6.40
460	26.20
461*	85
462	33.05
465	9.20
471	53.10
472	10.65
473*	47.60
478	3.65
479	5.60
480	13.55
484	75.80
486*	10.10
487	9.20
491*	18.50
494*	61.30
495	22.00
498	6.35
500	2.20
503	11.40

Вкладки зібрані від членів Відділу Акцидентового Забезпечення $4,560.95

Прибутки:

ПРИБУТКИ ЗА ЖОВТЕНЬ 1970 Р.

Членські вкладки	$ 253,963.54
Відсотки від бондів	137,562.80
Відсотки від гіпотечних позичок	38,899.10
Прибутки друкарні й книгарні	37,649.08
Прибутки на реальності в Кергонксон, Н. Й.	15,430.39
Зворот федеральних податків та соц. забезпечення працівників	4,769.48
Вплати на покриття податків на заморгеджованих реальностях	4,760.00
З продажі англомовної Енциклопедії Українознавства	3,318.50
Прибутки на реальності в Джерзі Сіті, Н. Дж.	2,000.00
Відсотки від членських позичок	1,914.21
Перенос дозрілих вивінувальних грамот до Сирітського Фонду	1,500.00
Відсотки від банкового конта	1,380.82
Зворот премії за групове забезпечення	999.55
Чинш за винайм площі при Грін та Монтгомері вул.	510.00
Перенос посмертної виплати до Сирітського Фонду	500.00
Зворот стейтових податків та забезп. від безробіття працівників	432.49
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	251.15
Дивіденда від стаків	250.00
Зворот організаційної винагороди	34.00
Зиск при сплаті бондів	19.15
Зворот загальних коштів подорожей	6.45
Разом:	$ 506,150.71

ІНВЕСТИЦІЇ:

Сплачено гіпотечних позичок	$ 68,196.09
Сплачено бондів	268,862.52
Сплачено членських позичок	14,187.57
Разом:	$ 351,246.18

ПОВТОРЕННЯ:

Членські вкладки, відсотки від інвестицій і звороти	$ 506,150.71
Сплачено інвестиції	351,246.18
Разом — прибутки за жовтень:	$ 857,396.89

Видатки:

ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ПО БЛ. П.

21	Окрепка Дмитро	500.00
25	Притуляк Денис	500.00
39	Порцибалюк Антонія	750.00
53	Ройлей Джені	1,000.00
70	Кушнір Володимир	1,000.00
70	Кушнір Володимир	500.00
72	Федан Марія	1,000.00
76	Гнатів Ірина	1,000.00
96	Тимусь Григорій	500.00
96	Тимусь Григорій	500.00
106	Співак Гаврилко	1,000.00
112	Різун Параскевія	500.00
112	Різун Параскевія	1,000.00
114	Прокопюк Андрій	500.00
127	Стефанюк Дмитро	500.00
127	Стефанюк Дмитро	1,000.00
127	Вула Ілля	1,000.00
127	Тимкович Евген	1,000.00
129	Кузьма Стефан	500.00
133	Гібба Володимир	500.00
151	Вагнер Катерина	1,000.00
155	Стажко Михайло	1,000.00
156	Новак Василь	1,000.00
156	Новак Василь	1,000.00
161	Русенко Юліян	500.00
167	Бурак Катерина	500.00
172	Макар Дмитро	1,000.00
174	Горпинюк Іван	1,000.00
204	Бакун Павло	500.00
217	Вітенко Володимир	500.00
217	Вітенко Володимир	500.00
217	Фенцер Іван	1,000.00
221	Вислоцька Надія	500.00
221	Брийовський Іван	1,000.00
221	Ременюк Михайло	500.00
221	Рменюк Михайло	2,000.00
222	Грушкевич Мотря	1,000.00
230	Чижовський Юрій	1,000.00
230	Сибельник Анна	500.00
230	Кучманер Ришард	1,000.00
230	Косач Михайло	1,000.00
235	Барна Давид	1,000.00
239	Вольф Михайлина	500.00
241	Калябріс Ольга	1,000.00
254	Кислецька Марія	500.00
259	Митіо Юрій	500.00
277	Медвідь Филип	500.00
280	Пронько Марія	1,000.00
288	Гойсан Марія	1,000.00
291	Павук Пазя	1,500.00
292	Дутка Адам	500.00
293	Йонг Юрій	250.00
296	Федан Іван	500.00
296	Федан Іван	500.00
300	Вархола Андрій	500.00
333	Бутрій Катерина	500.00
338	Чайка Олена	1,000.00
342	Гінда Йосиф	1,000.00
345	Луців Теодор	1,000.00
345	Кубик Ігор	600.00
361	Костів Константин	807.68
364	Юрочко Микола	1,000.00
367	Пукіш Прокіп	1,000.00
371	Савойка Любомир	500.00
371	Сеньків Михайло	500.00
432	Лозовська Анна	500.00
434	Турченюк Іван	500.00
445	Сеньків Стефан	500.00
472	Саєвич Роман	500.00
481	Яворський Іван	1,000.00
	Разом:	$ 53,407.68

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВИХ

Виплати дозрілих вивінувальних грамот	$ 143,267.21
Секретарська винагорода	58,173.07
Видатки друкарні й книгарні	39,599.68
Грошеві звороти	26,632.01
Платня працівників	15,179.90
Податки від реальностей на яких є позички	9,601.86
„Свобода" за орган	8,600.00
Платня головних урядників	5,333.32
Федеральні податки та соціяльне забезпечення працівників	4,856.56
Загальні кошта подорожей	4,215.55
Виготовлення друків	3,657.14
Винагорода обласних організаторів	3,050.00
Видатки на реальності при 83 Гренд вулиці в Джерзі Сіті, Н. Дж.	2,173.60
Вкладки за реасекурацію	1,882.59
Кошта подорожей обласних організаторів	1,829.82
Видатки на реальності при 970 Говн вул., Бронкс, Н. Й.	1,673.00
Пенсійна оплата Працівників	1,433.34
Кошта правні	1,433.00
Відділові прибори	1,305.16
Стейтові податки та забезпечення від безробіття працівників	1,070.23
Чинш за канцелярії	1,000.00
Обласні засідання	953.00
Телефон	727.76
Лікарські бадання нових членів	725.25
Видатки на реальності при 540 Факс вул., Бронкс, Н. Й.	581.75
Вкладки за дітей, яких родичі померли	504.89
Видатки на реальності при 315 Александер вул., Бронкс, Н. Й.	500.00
Канцелярійне устаткування	460.43
Відсотки від закуплених бондів	417.04
Обслуга машин IBM	410.87
Почтові оплати	390.00
Загальні канцелярійні витрати	315.22
Канадські домініяльні податки	215.00
Оголошення	127.00
Книжки і друки	73.00
Шпитальне забезпечення працівників	70.28
Оплати до забезпеченевих урядів	42.90
Організаційна винагорода	24.00
Вкладки до Братських Конгресів	15.00
Разом:	$ 342,520.43

ПОВТОРЕННЯ

Посмертні виплати	$ 53,407.68
Інші виплати з Фондів Забезпеченевих	342,520.43
Разом — виплачено з Фондів Забезпеченевих	$ 395,928.11

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ: ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ

8	Козубаль Теодор	30.00
11	Дида Андрій	30.00
21	Овчарик Евдокія	30.00
21	Вілкс Анна	30.00
29	Вайта Андрій	30.00
38	Танчак Микола	30.00
39	Гусак Петро	30.00
39	Клюсик Анна	100.00
45	Юрків Марія	30.00
59	Дудак Іван	30.00
61	Стромок Юрій	30.00
63	Ричардс Стелля	30.00
70	Линович Конрад	30.00
77	Яремцьо Ксеня	30.00
94	Солодка Евдокія	30.00
104	Петрів Анна	30.00
104	Мисак Гарасим	30.00
113	Корей Марія	30.00
123	Мацарелля Михайло	30.00
131	Панчишин Анна	30.00
147	Пікель Микола	30.00
155	Мельник Катерина	30.00
155	Сляхетка Меланія	30.00
155	Легман Катерина	30.00
155	Олійник Микола	30.00
168	Шнир Михайло	30.00
168	Бабин Григорій	30.00
168	Стек Іван	30.00
175	Смерека Іван	30.00
175	Ніньовський Михайло	30.00
182	Січкоріз Теофіль	30.00
183	Місьонг Филип	30.00
191	Пінята Юрій	30.00
204	Конашевич Стефан	30.00
230	Лінинська Евгенія	30.00
233	Мацілинська Евстахія	30.00
234	Штабалюк Анна	30.00
238	Осадца Анна	30.00
245	Трух Василь	30.00
257	Левицька Марія	30.00
274	Допушанський Стефан	30.00
276	Галиш Лука	30.00
277	Цізман Лев	30.00
280	Майхер Анна	30.00
288	Антоняк Марія	30.00
289	Дрон Петро	30.00
289	Олійник Анна	30.00
290	Паліж Галина	30.00
291	Савинда Михайло	30.00
301	Пеклич Іван	30.00
305	Вислоцька Галина	30.00
312	Соловінський Іван	30.00
316	Коритко Дмитро	30.00
318	Майорик Варвара	30.00
323	Яремко Марія	30.00
330	Васій Паска	30.00
330	Стрияк Катерина	30.00
339	Сорока Іван	30.00
339	Олійник Анна	30.00
339	Лазовський Юрій	30.00
350	Дорош Марія	30.00
356	Ставична Анна	30.00
358	Пацула Михайло	30.00
361	Мелета Яким	30.00
361	Фурек Теодора	30.00
361	Гурин Станислава	30.00
361	Д-р Стек Стефан	30.00
361	Шебунчак Каролина	30.00
364	Сентяй Михайло	30.00
367	Лиляк Цецилія	30.00
367	Лиляк Юрій	30.00
371	Пітіо Маргарита	30.00
371	Плакуда Роман	30.00
371	Тихий Дмитро	30.00
371	Стецкович Іван	30.00
373	Ялечко Анна	30.00
379	Воробець Марія	30.00
382	Угрин Микола	30.00
397	Вовк Марія	30.00
406	Вартко Катерина	30.00
420	Прокоп Микола	30.00
426	Михальчук Дмитро	30.00
430	Фещак Микола	30.00
430	Д-р Макух Ілля	30.00
441	Вальницький Антін	100.00
441	Тхоревський Евген	30.00
498	Назар Володимир	30.00
	Разом:	$ 2,750.00

ІНШІ ВИПЛАТИ З ФОНДІВ БРАТСЬКИХ:

Стипендія Юрія Вірта	$ 250.00
Разом — виплачено з Фондів Братських:	$ 3,000.00

ВИПЛАТИ З ФОНДУ СИРІТСЬКОГО

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ ПО БЛ. П.

Марії Процак	Від.: 37	$550.00
Михайлові Пилипчук	Від.: 427	717.92
Разом:		$ 1,267.92

ВИПЛАТИ З ФОНДУ ЗАХИСТУ

Виплати на реальності в Кергонксон, Н. Й.	$ 22,804.27
Разом:	$ 22,804.27

ІНВЕСТИЦІЇ

Інвестовано:

в гіпотечних позичках	$ 9,331.84
в бондах	428,511.00
Видано членських позичок	7,959.21
Разом:	$ 445,802.05

ЗІСТАВЛЕННЯ ГОТІВКИ:

З кінцем місяця вересня осталася готівка	$ 452,352.33
Прибуток за жовтень	857,396.89
Разом:	$ 1,309,749.22
Видатки за жовтень	$ 868,802.35
Готівка з кінцем місяця жовтня ц. р. осталася	$ 440,946.87

Балянс

СТАН ЧИННИЙ

Готівка	$ 440,946.87
Бонди і стаки	25,783,297.61
Гіпотечні позички	8,194,261.29
Позички членам	542,340.35
Реальності	857,454.93
Друкарські і ел. машини	39,926.72
РАЗОМ:	$ 35,858,227.77

СТАН ДОВЖНИЙ

Фонди:

Забезпеченеві	$ 35,273,931.91
Братські	279,170.78
Сирітський	155,864.11
Захисту	119,354.66
Наглої Потреби	29,906.31
РАЗОМ:	$ 35,858,227.77

Петро Пуцило, касир

Єпископ Марко завітав до Вашингтону

Негайно після одержання вістки про приїзд Єпископа Марка до Вашингтону парафіяни української православної церкви св. Андрія Первозванного почали жваву підготовку до зустрічі Достойного Гостя. На передодні приїзду Владики в англомовній пресі з'явилося повідомлення про приїзд Єпископа Української Православної Церкви і про те, що відбудеться Божественна Літургія. З рамени Голосу Америки п. В. Кулій мав інтерв'ю з Владикою, яке було передане на Україну.

День 4-го жовтня випав сонячний і привітний. Раділо серце, коли діти у вишиваних блюзочках і сорочечках, з сіяючими личками, зустрічали Владику. Люда Барнай разом з Христиною Негребецькою і Катериною Масник, піднесли квіти Владиці. Голова парафіяльного Уряду п. А. Гайдар разом з церковним старостою п. В. Біровцем, привітали Владику хлібом - сіллю.

Божественна Літургія була відправлена піднесено і святочно при сослуженні о. протоєрея Ю. Гулея, настоятеля церкви св. Андрія і при співучасті о. протоєрея П. Будного. Маленькі прислужники були особливо уважні і зосереджені при виконанні своїх обов'язків. Під час Служби Божої співав хор під керівництвом диригента п. Ю. Філіпова.

У своїй проповіді Владика Марко закликав до згоди, єдности, любови до ближнього і до непохитної віри, яка приносить полегшу душі і визволяє нас від недуг тілесних і душевних.

Після Служби Божої сестрицтво, під керівництвом голови п. Г. Біровець, приготовило багатий обід на пошану Владики Марка.

Залю для обіду приготовив і прикрасив культ. референт п. А. Козар.

За святочно прибраними столами отець настоятель Ю. Гулей привітав Єпископа Марка щирими і теплими словами і побажав йому многих літ. Голова п. А. Гайдар у своєму привітанні підкреслив, що Владика Марко протягом довгих років, не покладаючи рук, бореться і відстоює православну віру наших дідів і прадідів. Просив Владику частіше відвідувати і допомагати піднести вашингтонську парафію на рівень репрезентативної столичної парафії. З черги п. К. Варварів у своєму привітанні висловив надію, що Владика допоможе у розбудові парафії і створенні репрезентативного православного центру на терені Америки у м. Вашингтоні. Віцепрезидент УНР д-р М. Степаненко, вітаючи Владику від проводу УНР, висловив надію, що бажання покійного настоятеля церкви св. Андрія отця Варварова про будову православного Собору в Вашингтоні буде здійснене при помочі Єпископа Марка. Дуже мило і тепло привітав Владику, як давнього приятеля, редактор Голосу Америки і головний радний УРСоюзу п. Д. Корбутяк. Він пригадав ті часи, коли новоприбулим українцям було дуже тяжко робити перші кроки на землі Вашингтона і Владика Марко був одним з тих, хто допомагав облегшити ті кроки, подавав надію, благословляв на нове життя.

Ще треба згадати, що культосвітній референт мгр. Ю. Негребецький, багато і сумлінно попрацював над тим, щоб англомовна преса поінформувала про цю подію.

Людмила Гайдар

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

(Закінчення зі ст. 5-ої)

443 Альбанський Петро, Балита Петро, Василишин Степан, Кульчицький Михайло.
447 Герасимович Михайло, Іванна, Марта.
472 Матвіїшин Юрій А.
493 Войтюк Орест.
502 Вагнюк Василь.
505 Вонсяк Аллан, Зелинський Карло, Дора; Кийовський Євген Е., Прочера Йосип Р., Трембач Йосип, Цюпа Василь, Шевчук Володимир.

ЧЛЕНИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:

42 Мартин Теодор, Оленкевич Ольга.
468 Жалоба Юрій*, Марчук Михайло*, Рескович Василь*, Сиротюк Мирослав*.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

174 Кордибан Євген.
214 Замміто Дмитро*.
415 Гарасим Василь Б.*, Марія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:

42 Тизбір Михайло*.
135 Пясецький Генрих*.
266 Коваль Ярослав*.
301 Гнитка Андрій*.
327 Смуток Валя.
346 Гевко Михайло*, Олена, Юстина; Дос Сантос Севастіян П.; Піскар Микола*, Пришляк Юрій*, Шаргородський Лев*, Лев мол.*, Марія.
353 Кушнір Теодор, Текля.
372 Скрутовський Василь*.
407 Зубрицький Юліян.
412 Коловський Франко*, Смаль Володимир*.
418 Чорненький Володимир*.
424 Білоус Володимир*, Леонід*; Матієнко Володимир*, Софія.
426 Тарчук Іван*.
430 Конопка Марія, Мірчук Роман О.*, Пришляк Олексій, Садівник Степан І*.
462 Кіцак Михайло*.
495 Кисілевська Вірляна.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:

360 Кордибан Євген.
371 Замміто Дмитро*.
407 Гарасим Василь Б.*, Марія.

ЗАВВАГА: Зіркою (*) є позначені прізвища тих членів чоловічої статті, які не платять передплати на газету.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ

(Стан з 31-го жовтня 1970 р.:)

Старий рід забез.	70
Кляса O	254
Кляса T	4,255
Кляса W	12,645
Кляса P 20	14,938
Кляса E 20	10,193
Кляса E 65	2,163
Кляса P 65	1,436
Кляса DP 60	293
Кляса DP 65	369
Кляса ADD	3,995
Кляса T 10	195
Кляса T 5	49

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ

Кляса 4 P	103
Кляса 5 E	184
Кляса P 20	221
Кляса E 20	198
Кляса 6 C	3
Кляса P 65	12
Кляса E 65	14
Кляса E 18	14
Разом:	51,604

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕНЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ

(Стан з 31-го жовтня 1970 р.:)

Кляса 1-ша	887
Кляса 2-га	244
Кляса 4 P	1,458
Кляса 5 E	2,016
Кляса 6 C	224

НОВІ КЛЯСИ:

Кляса E 20	5,705
Кляса E 18	4,622
Кляса E 65	248
Кляса P 20	6,962
Кляса P 65	153
Разом:	22,519

СОЮЗОВЦІ! ЦЬОГОРІЧНА ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ ПРИНЕСЛА ДОСІ 4.528 ЧЛЕНІВ. ЩЕ ТІЛЬКИ 1.472 ЧЛЕНІВ БРАКУЄ ДО 6,000. ДОКЛАДІТЬ УСІХ ЗУСИЛЬ ДЛЯ ДОПОВНЕННЯ ЦЬОГО ЧИСЛА, ЩОБ З ПОВНИМ УСПІХОМ ЗАКІНЧИТИ ЦЕЙ КОНВЕНЦІЙНИЙ РІК УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Свято княгині Ольги в Північному Бруклині, Н. Й.

21-ий Відділ Союзу Українок Америки влаштував 15-го листопада ц. р. в залі Української Парафіяльної Школи при 5-ій, Північній вулиці, концерт в пошану Княгині Ольги. На програму цієї скромної, але гарної програми склалися такі точки:

Леокадія Турцер відіграла на фортепіяні американський гимн, і всі присутні на залі, коло 150 осіб, відспівали український державний гимн. Коротке, змістовне слово виголосила голова 21-го Відділу СУА Марія Стефанишин. Жіночий хор під дириґентурою маестра Лева Рейнаровича виконав композицію І. Соневицького „О, свята Ольго", та того ж композитора „На Україні зоря появилась". Дівчата Ірина Данилів і Марта Подусовська віддеклямували вірш Р. Завадовича „Святій Княгині Ользі". Маестро Лев Рейнарович, відспівав Н. Нижанківського „Боже, на нашу землю поглянь" та А. Рудницького „Почаївський кант." Головну промову виголосила Анна Сливка, культурно-освітня референтка Окр. Ради в Ню Йорку. Марія Дубровська, Люся Паращак і Марта Ройовська віддеклямували монтаж п. з. „Княгиня Ольга в Константинополі". Цей монтаж опрацювала Мирослава Савчак на основі повісти С. Скляренка „Святослав". В монтажі в ролі св. Ольги виступала панна Оля Шайда в історичній ноші княгині.

Хор відспівав на закінчення гимн СУА. Присутній на концерті о. Николай Вояковський заінтонував „Не пора, не пора", а за ним відспівала вся заля.

Хором дириґував маестро Л. Рейнарович, а на фортепіяні акомпаньювала Леокадія Турцер.

Присутні щирими оплесками винагородили виконавців. Голова 21-го Відділу СУА М. Стефанишин дякувала всім тим, що причинилися до здійснення цієї імпрези і зокрема о. Н. Вояковському за цінні поради. А присутні оплесками дякували М. Стефанишин, яка постаралася, щоб Північний Бруклин вшанував княгиню Ольгу.

М. С.

Михайло Влох видав збірник праць і спогадів про Винники, Звенигород, Унів і довкільні села

Чикаґо. — Заходами і за редакцією Михайла Влоха появився тут великою і гарно виданою 528-сторінковою книгою історично-мемуарний збірник п. н. „Винники, Звенигород, Унів та довкільні села". Відкривається збірник працею видатного українського археолога й історика сл. п. Ярослава Пастернака про стародавні часи міста Винник і околиці. Другий, третій і половину четвертого розділу становлять праці з історії Винник, написані редактором і видавцем збірника Михайлом Влохом. Другу частину 4-го розділу виповнили статті і спогади його ж та інших авторів, між ними І. Боднарука, о. І. Сохоцького, В. Ничая про визначних діячів і громадян — уродженців чи мешканців Винник. В 5-му розділі зібрані статті і спогади до історії визвольних змагань, що їх авторами були: Я. Левицький, О. Кузьма, Т. Мацьків, М. Левицька, М. Влох, К. Мисько і П. Левицька. У 6-му розділі подані історії чи описи про довкільні села: Виннички, Підбірці, Підберізці, Миклашів, Борщовичі, Сухоріче, Верхня Білка, Миколаїв, Германів, Печенія, Чижиків, Гаї, Чішки, Дмитровичі, Глуховичі, Шоломия, Водники, як також про видатних діячів із довкільних сіл: митр. Григорія Яхимовича, С. Кизиму, о. І. Сохоцького. У 7-му розділі п. н. „На руїнах Княж-города" зібрані спогади різних авторів, в тому числі І. Собенка І. Шкварка, О. Романівського, О. Василишина, М. Прокопова й І. Дзядова про Звенигород, Романів, Городиславичі, Солову, Якторів Словіту, Підгорільці, Підгайчики і Двориська, як також про діячів з цих місцевостей О. Тарнавського, І. Шкварка, О. Горбача. В останньому, 8-му, розділі подані матеріяли М. Влоха і Б. Гошовського до історії Унева. Завершується цей черговий реґіональний збірник виданий на еміґрації, списком жертводавців, українською й англійською післямовами, складеною Р. Вересом вибраною бібліографією з історії України, як також картами Галицько-Волинської держави і Винник та околиці. Видано книгу під фірмою Українського Музею в Чикаґо в обгортці Едварда Козака. Мовними редакторами були: проф. Ол. Биковець і д-р Іван Докторук.

ВІДЗНАЧИЛИ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТІВ МУЗИКИ

Вінніпеґ. — Західня Музична Рада Канади нагородила трьох українських студентів музики у провінції Манітобі за особливі досягнення: Теодора Яблонського мол., Петра Сарматюка і Дебру Назарко. Вони одержали стипендії для дальших студій і дипломи за найкращі успіхи в 1970 р. Таких нагород було кілька десятків.

2 000 чисел тижневика „Українське Слово" в Арґентині

Буенос Айрес. — Двотисячне число тижневика „Українське Слово" в Арґентині вийшло з датою 6-го вересня 1970 р. в Буенос Айресі, в збільшеному розмірі — на 12 сторінок, з фоторепродукцією 1-ої сторінки першого числа тижневика, з 21 січня 1928 року. Як від початків, так і тепер „Українське Слово" виходить як пресовий орган Товариства „Просвіта" в Арґентині, є лучником його членства та інформатором про життя українців у тій країні, у вільному світі й поза Залізною заслоною. Відповідальним за видавництво є ред. Роман Прокопович. Тижневик „Українське Слово" містить статті таких журналістів, як Ю. Витриваленко, Гр. Голіян, Л. Тауридзька, Р. Алеськевич та ін., дописи з місць, має постійні відділи: „Вістки зі світу", „Вістки з України", „З української преси" хроніку тощо. Друкується українською мовою, за виключенням коротких матеріялів та оголошень еспанською мовою. В ювілейному, 2 000-му числі є також „Жіноча Сторінка", „Голос ТУСМ" Т-ва Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського в Арґентині, що її редаґує Ярема Тауридзький, хроніка з життя Відділів „Просвіти".

ТУРИЗМ І „ТУРИЗМ"

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Львові, в Одесі, в Запоріжжі, „двома новими першоклясними гостинницями прикраситься Київ". Навіть: „на шляхах республіки будуються ресторани в українському стилі, у вигляді закарпатських будиночків, вітряків, млинів"...

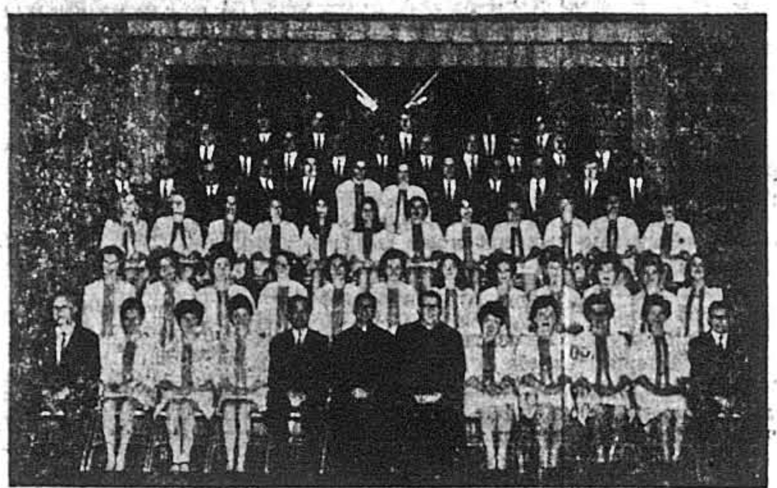
Ясно і зрозуміло: імперії потрібно закордонної валюти та нагоди для наставлення психологічних пасток на людей з пашпортами чужих країн у кишенях.

Тому є туризм і „туризм".

Народи СССР не вірять представникам збанкрутованого режиму з його фасадом „комунізму" — режим шукає психологічної підпори в заявах чужинців та... їх грошей. Шукатиме і наступного туристичного сезону.

Леонід Полтава

НОВИЙ АЛЬБОМ КАТЕДРАЛЬНОГО ХОРУ „БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ"

Громада з великим смутком і жалем супроводила на вічний спочинок д-ра Богдана Панчука

(Закінчення з 1-ої ст.)

да, панахиду при відкритій домовині Покійного відправив о. д-р Міня, також при участі хору парафії св. Івана Хрестителя. Після панахиди прощав Покійного від Головної Управи Українськоо Лікарського Т-ва його президент д-р Богдан Шебунчак. Покійний був дві каденції заступником президента цього професійного Т-ва. Д-р Роман Осінчук у своєму слові згадував ті бурхливі часи, як покійний д-р Богдан Панчук був ще студентом медицини у Львові та як цим студентам приходилось охороняти перед багатьома загрозами не тільки себе самих, але і своїх викладачів, до яких належав і д-р Осінчук. Інж. Микола Семанишин прощав Покійного від Управи Українського Народного Дому Нюарку-Ірвінгтону, активним членом якої був Покійний. Мгр. Володимир Король прощав Спочилого від шкільних товаришів з Філії української академічної гімназії у Львові.

Під час панахид в суботу і неділю лікарі-колеги Покійного стояли біля його домовини подвійним шпалі ром.

Похоронні відправи відбулися в понеділок, 23-го листопада, та почалися Святою Літургією, яку відправив в церкві св. Івана Хрестителя о. д-р Міня з участю хору під дириґентурою маестра Добоша. У проповіді Отець Доктор згадував про глибоку релігійність Покійного, про яку він мав нагоду ще зокрема переконатися під час його відвідин в лікарні. Після Св. Літургії домовину з тлінними останками перевезено на Український Православний Цвинтар в Бавнд Бруку, де о. д-р Міня продовжував похоронні відправи з участю хору. Над відкритою могилою промовляли приятелі Покійного д-р Климентій Рогозинський та д-р Степан Ворох, що був координатором жалобних похоронних урочистостей. Опісля в залі біля цвинтаря відбулися поминки, що їх приготовила Секція Дружин Лікарів та Українське Православне Сестрицтво.

Започатковуючи це жалібне зібрання, д-р Ст. Ворох згадав про відданість і безкомпромісовість Покійного в українських справах. Покійний завжди вважав себе насамперед українцем, а свою шляхетну лікарську професію, якій він був так само відданий, як національній справі, ставив на дальшому місці. Дальше промовляли: д-р Михайло Гук, п-і Олександра Терлецька від Секції дружин лікарів, односельчанин Покійного д-р Андрій Лемішка, п. В. Казанівський з Радехівщини пригадав замітну подію, як покійний д-р Богдан Панчук із своїм братом д-ром Ярославом Панчуком, тоді ще студенти медицини, заопікувалися важко пораненим під час війни на Словаччині теперішнім головою Проводу Організації Українських Націоналістів та президентом АБН Ярославом Стецьком, врятувавши його руку перед можливою ампутацією. В імені п. Ярослава Стецька висловив за це вдячність Покійному та його братові доктор Теодозій Крупа. Після слова д-р Романа Осінчука про національні і професійні чесноти Покійного та подяки від Родини Покійного всім учасникам похоронів, яку склав д-р Ярослав Панчук, жалобну зустріч закінчено молитвою, яку провів о. д-р Міня, та останнім „Вічная пам'ять"!

Зустріч односельчан села Вербова Підгаєцького повіту

Зустріч відбулась 10 - 11-го в місті Сент Кетеринс в Канаді, в домі п-ва Гнатиків. На зустріч з'їхались майже всі односельчани Вербова з Канади та Америки.

Багато з односельчан не бачились вже по 25 - 30, а то й 40 літ, ще хіба на Рідних Землях.

Тепер підготовляється загальна зустріч - з'їзд цілого Підгаєцького повіту, котрий має відбутись у травні 1971 р. в Торонті. Всі мешканці Підгаєччини, а в тому і ми, односельчани з Вербова, повинні подбати, щоб усі події, які відбувались у Вербові, були точно подані до загальної пропам'ятної книжки про Підгаєччину. Тому ми на тій зустрічі пригадували цілу історію та характеристику нашого села.

Дорогі односельчани, ми просимо Вас, пишіть докладні спомини про село Вербів. Просимо не забувати, що наш Вербів дав багато провідних людей, пригадаймо бодай одного нашого дорогого односельчана, командира УПА сл. п. Рена; село дало людей з вищою освітою, громадських працівників у кождій ділянці. Ми про ніщо не повинні забувати. Свої спогади просимо писати й пересилати на нижче подану адресу не далі до кінця січня 1971 року.

На тій гарній Вербівській зустріч, на заклик друга Григорія Королишина всі присутні зложили на Визвольний Фонд ОУН 80 дол. котрі й переслано до ЗЧ ОУН. Всі присутні складають найсердечнішу подяку п-ву Гнатикам за їхнє щире Вербівське прийняття нас усіх, та щиро дякують п-ву Мельниченкам.

Спомини пересилати на адресу автора допису:

H. Korolyshyn, 6710 Cronin Road, Dearborn Heights, Michgan 48127.

ЗАПРОШУЮТЬ НА ПРОТИНАРКОТИЧНИЙ ПАНЕЛЬ

Джерзі Ситі, Н. Дж. — Заходами Відділу УККА відбудеться в неділю 29 листопада о 3-й г. по полудні, в залі УНДому при 92 Фліт вулиці, панель на тему „Наркоманія і зловживання ліками", з участю фахівців: д-ра Михайла Гука, д-ра Богдана Цимбалістого, Ігоря Раковського і д-ра М. Хиляка, місцевого лікаря, як модератора. Панель відбуватиметься українською і англійською мовами, після доповідей — дискусія та відповіді на запитання. Доповіді будуть ілюстровані прозірками. Запрошується старших і молодь, вступ вільний.

Ґвінея оскаржує Португалію в інвазії — Португалія заперечила закиди

На світлині бачимо засідання 15-тичленної Ради Безпеки Об'єднаних Націй, на якому делегат західньо-африканської держави Ґвінеї обвинувачував Португалію, що вона перевела збройну аґресію, заатакувавши столицю Ґвінеї Конакрі своїми військами, що їх буцім-то вислала з сусідньої португальської Ґвінеї. Португалія рішуче цьому заперечила. За останніми вістками військо ґвінейців поборює решту десанту „фашистів".

Об'єднані Нації. — На вимогу африканської держави Ґвінеї теперішній президент Ради Безпеки Об'єднаних Націй Жорж Томех із Сирії скликав в неділю 22 листопада вечером надзвичайне засідання Ради Безпеки, яке після півночі на понеділок 23 листопада прийняла одноголосно резолюцію з закликом до „негайного припинення всіх збройних атак" проти Ґвінеї. У тій резолюції не називається Португалії бо вона рішуче заперечила, наче б була причетна до будь - яких атак проти ґвінейської столиці Конакрі. За твердженням президента Ґвінеї Секу Туре — напасники висадились від сторони моря в Конакрі. Більшість їх — твердить ґвінейський комунікат — „винищено", деяких взяли в полон, але бої продовжуються. Секу Туре вимагав від Об'єднаних Націй, щоб вони поспішили з допомогою, — цього Рада Безпеки не схвалила, рішивши тільки вислати до Ґвінеї місію задля перевірення фактичної ситуації. Американська преса звертає увагу, що „марксистський" диктатор Секу Туре спричинив втечу до сусідніх спричинив втечу до сусідніх країн коло мільйона ґвінейських патріотів і за всією вірогідністю той теперішній десант — це затія ґвінейських націоналістів проти режиму Секу Туре.

„ҐВАРДІЯ НЕ КАПІТУЛЮЄ..."

(Закінчення зі стор. 2-ої)

руйнує Україну духово, фізично і матеріяльно.

Послухайте болючих розповідей пані Книш, читайте уважно книжки Івана Коляски, писані кров'ю сторінки „захалявної літератури" і усвідоміть собі, що оце саме тепер шевченківське „врем'я люте", що саме тепер на Україні руйнують українські історичні пам'ятки, калічать українську мову, москалізують українські школи і наукової установи—все во славу „велікаво русскаво народа", во славу червоної московської імперії і на погибель України.

Отже, більше ніж колинебудь потребуємо патріотів, посвяти, потребуємо національних працівників усіх маштабів. Ще раз і ще раз у 50-ту річницю виходу нашого війська з України згадуємо і благословляємо його тодішнє гасло: „Ґвардія не капітулює, вона живе і бореться . . ."

НА СМЕРТЬ ЛІКАРЯ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ни, яка знає про свою близьку смерть, він заявив, що йому не жаль за його недожитим життям і за всім тим, що він за собою залишить, але йому прикро, що якраз тепер, коли він після довгих зусиль став на твердій і певній життьовій позиції і міг би більше й краще прислужитися для загальної справи — він, все ще всилі віку і розквіті лікарської кар'єри, мусить відійти назавжди.

Це його дуже боліло і це дуже, дуже болить і смутить всіх нас, його рідних, його друзів, колеґ і всіх тих, що його знали, любили й шанували.

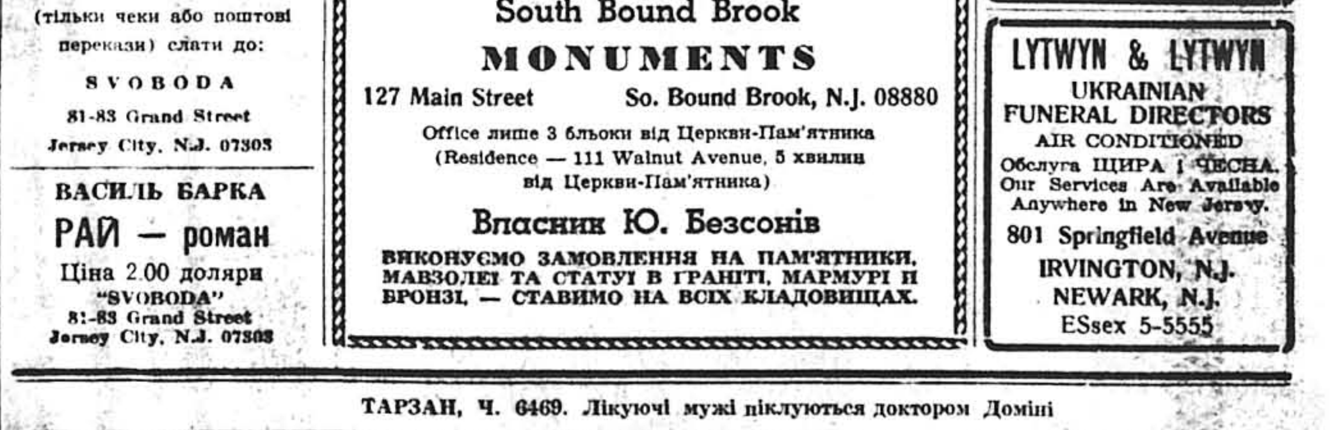
ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ТАРЗАН, Ч. 6469. Лікуючі мужі піклуються доктором Доміні

Оселя лікуючих мужів має іншого пацієнта... славного доктора Доміні з цивілізованого світу.

Як дивно плянують боги, Тарзане! Цей малий чоловік, який гнівався на нас, що ми дали силу ногам твоєї жінки, тепер потребує нашої допомоги!

Ми мусимо врятувати його, Тарзане! Якщо Меду і Момбай не зможуть помогти йому, мусимо викликати через радіо гелікоптер для негайної потреби — мерщій!

Яка твоя думка, вожде Меду? Забагато великого сонця? Отруя?

Ні, Тарзане! Він не дуже хворий на тілі! Він горить — всередині голови!